

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 2

prosinec 2013

Odkud byla pořízena titulní fotografie? Dovíte se na straně 27.

Foto: Miroslav Volák

Z obsahu:

Volby ve Smiřicích

detailní výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

str. 3

Ach ta doprava!

oficiální celoroční počty vozidel projíždějících obcí Holohlavy

str. 13

10 let Klubu střelců Smiřice

který také organizuje přípravné kurzy pro získání zbrojního průkazu

str. 18

Slovo starosty města Smiřice

Vážení občané,

dostalo se Vám do ruky další číslo Zpravodaje a věřím, že Vám přinese řadu zajímavých informací.

Předvánoční čas je většinou obdobím bilancování roku, se kterým se loučíme, a zároveň prezentací plánu pro období roku nadcházejícího.

Rok 2013 byl pro města naší velikosti, tzv. města II. typu, po ekonomické stránce o poznání veselejší než rok 2012. Zvýšení koeficientu pro přerozdělování daňových příjmů ve prospěch těchto měst znamenalo oproti původnímu, střízlivě nastavenému rozpočtu, přebytek finančních prostředků v průběhu letošního roku. Díky této skutečnosti jsme byli schopni financovat i akce, které původně nebyly pro letošní rok v plánu. Takovou akcí byla například výměna oken na Domě dětí a mládeže společně s loutkovým divadlem.

V letošním roce došlo rovněž k dokončení sběrného dvora v lokalitě Zderaz. V oblasti sběru a likvidace odpadů byla uzavřena dohoda s obcí Holohlavy a tento sběrný dvůr tak mohou využívat i občané Holohlav. Poměrem počtu obyvatel se budou mezi Smiřice a Holohlavy dělit náklady za likvidaci odpadů vybraných ve sběrném dvoře.

Další strategickou investicí je v letošním roce rekonstrukce čp. 17 na Palackého ulici pro účel přestěhování obvodního oddělení PČR do Smiřic. Jsme si vědomi, že v tuto chvíli tuto rekonstrukci financujeme za stát, ale prioritou města je udržet obvodní oddělení policie v našem regionu. Stejný názor, bohužel, nesdílelo zhruba 30 obcí správního obvodu obvodního oddělení, které byly osloveny s žádostí o příspěvek ve výši 20 000 Kč na rekonstrukci budovy. Naši výzvu k solidaritě a podpoře vyslyšely pouze dvě obce, a to Habřina a Locheň. Oběma obcím tak touto cestou děkujeme za podporu.

V letošním roce probíhala díky obdržené dotaci i oprava fasády kaple. Oprava fasády kaple tak byla v letošním roce dokončena. Pokud obdržíme v roce 2014 opět dotaci z ministerstva kultury, tak dojde k jejímu konečnému nátěru.

V letošním roce byla také otevřena stezka pro pěší a cyklisty Hradec Králové – Josefův – Kuš, na jejíž výstavbu město Smiřice poskytlo 1,4 mil. Kč. Královéhradecký kraj, Statutární město Hradec Králové, města Smiřice a Jaroměř rovněž přispívají na údržbu této stezky. V letošní sezoně stezku navštívilo zhruba sto tisíc cyklistů a pěších.

Přibližně 200 000 Kč také město vložilo do revitalizace zámeckého parku. Stromy v nejhorším stavu vitality byly pokáceny, čtyři stromy byly podrobeny tahovým zkouškám a následně redukci koruny. V souladu s projektem revitalizace zámeckého parku, který byl památkáři odsouhlasen, došlo k výsadbě nových 6 stromů.

Když už jsme se dostali do lokality zámku, tak je třeba informovat o skutečnosti, že hlavní budovu zámku v listopadu 2012 koupil nový vlastník. V zámku od té doby probíhá rozsáhlá rekonstrukce budovy a nádvoří. Věříme, že během několika nejbližších let dozná zámecký areál významných změn k lepšímu.

V letošním roce také proběhl již 10. ročník hudebního velikonočního festivalu Smiřické svátky hudby, jehož spoluorganizátorem je houslový virtuóz Jaroslav Svěcený. V rámci deseti uplynulých ročníků proběhlo 85 koncertů, které navštívilo zhruba 16 tisíc posluchačů.

V oblasti přípravy rozpočtu města na rok 2014 je po roce letošním situace více optimistická a prostor pro investice a rozsáhlejší opravy je tak větší než v roce 2012. V plánu je realizace fasády na bytovém domě čp. 620 v zámeckém areálu, po jejímž dokončení dojde k privatizaci bytů v souladu s letošním listopadovým rozhodnutím zastupitelstva. Z výtěžku prodeje bude umožněna investice do opravy fasády privatizovaného domu čp. 620 a zbytek prostředků bude použit na výměnu oken bytového domu čp. 621 rovněž v zámeckém areálu.

V plánu je rovněž výměna oken v budově zdravotního střediska, oprava a nátěr fasády domu čp. 27 (Sluníčko) a domu čp. 28 (bývalých stavebnin na Palackého ulici), který je dnes sídlem pracovní čety. Určitá část prostředků půjde také na rekonstrukci chodníků. Vyslyšeno bude zřejmě i volání mládeže po přírodní tělocvičně, která by byla umístěna v areálu školního hřiště. Rovněž šatny na školním hřišti by měly dostat nový kabát. V roce 2014 totiž hřiště oslaví 10 let od svého otevření.

Ve hře je také případná rekonstrukce lávky na písňiku Obora, příprava nových parkovacích kapacit v ulici Jiráskova, zateplení plechové haly pro parkování techniky na údržbu města, plošina na schodiště pro hůře pohyblivé občany na údržbu města, příspěvek fotbalovému klubu na realizaci závlah na velkém stadionu. Prvořadým úkolem je dofinancování rekonstrukce policejní služebny, která bude probíhat do jara 2014.

V Rodově je pro rok 2014 prioritou znovuootevření obchodu na návsi, dokončení rekonstrukce chodníků a případná rekonstrukce cesty na hřbitov. Jaká strategie bude zvolena, záleží na společných jednáních města s obyvateli Rodova. Dne 26. 10. 2013 byla uvedena do života nová zvonice na návsi v Rodově, která pochází z řezbářské dílny pana Miroslava Kříže. Stříšku zvonice vyrobila firma pana Schillera. Věřím, že tato záležitost bude i startem do lepšího komunikačního období mezi městem a většinou obyvatel Rodova.

Tolik zhruba k plánům pro nadcházející rok a mně zbývá už jen popřát Vám všem hezké prožití svátků vánočních a vykročení tou správnou nohou do roku příštího, do kterého Vám přeji pevné zdraví a stálou duševní pohodu.

Luboš Tuzar, starosta

Slovo tajemnice

Vážení občané,

další rok je téměř u konce a stejně jako v osobním životě, tak i na úřadě hodnotíme jeho průběh. Bohužel, nás potkala v tomto roce ztráta, v nedožitých 60 letech zemřel náš spolupracovník, dlouholetý vedoucí pracovní čtyř pan Bohumil Starý. Všichni si jej budeme pamatovat jako čestného, hodného a pracovitého člověka.

V oblasti komunitního plánování jsme v prvním pololetí letošního roku zorganizovali v regionu průzkum, který byl zaměřen převážně na analýzu potřeb a stávající situaci v sociálních službách na Smiřicku. Zastupitelstvo města poté v listopadu na svém 21. zasedání schválilo Plán rozvoje sociálních služeb regionu Smiřice na období 2014–2016, který zohledňuje jednak výsledky analýzy, jednak stávající situaci v regionu i finanční možnosti rozpočtů obcí i státu.

Agendy úřadu jsou personálně stabilizované. V září nastoupila na poloviční úvazek sociální pracovnice Bc. Nikola Nováková. V rámci své náplně práce se bude věnovat i rozvoji sociálních služeb a aktivizačním a vzdělávacím činnostem. V říjnu již proběhla prezentace služby tísňová péče (bohužel, přes veškerou propagaci měla akce mizivou návštěvnost). Další akcí je přednáška Policie ČR na téma bezpečnost.

Od ledna 2014 zahajujeme přednáškový cyklus v rámci projektu Virtuální Univerzity třetího věku. Univerzity třetího věku poskytují seniorům vzdělávání na vysokoškolské úrovni. Virtuální Univerzita třetího věku je určena pro vzdělávání seniorů, kteří se z různých důvodů nemohou zúčastňovat přednášek prezenční formou přímo v sídle vysoké školy. Je založena na využití nových komunikačních technologií a internetu. Počáteční znalost práce s počítačem však není podmínkou. Úvodní kurz Astronomie obsahuje čtyři lekce, výuka bude probíhat každou lednovou středu od 9 do 11 hodin v Kulturním středisku Dvorana. Předběžné přihlášky přijímá podatelna našeho úřadu do 20. prosince. Kurzovné (150 Kč/osoba/kurz) se hradí po první přednášce. Přijďte si vyzkoušet něco nového!

Veselé Vánoce a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v příštím roce.

Mgr. Věra Hottmarová, tajemnice MěÚ Smiřice

Volby ve Smiřicích

	Zapsaní voliči	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
Okrsek 1						
Dvorana	1165	616	52,88	615	613	99,67
Okrsek 2						
ZŠ	1073	624	58,15	624	622	99,68
Okrsek 3						
Rodov	132	81	61,36	81	79	97,53
Celkem	2370	1321	55,74	1320	1314	99,55

	Strana	Platné hlasy	% platných hlasů
1	Česká strana sociálně demokratická	219	16,66
2	Strana svobodných občanů	31	2,35
3	Česká pirátská strana	50	3,80
4	TOP 09	131	9,96
5	HLAVU VZHŮRU - volební blok	9	0,68
6	Občanská demokratická strana	77	5,85
9	Politické hnutí Změna	18	1,36
10	Strana soukromníků ČR	5	0,38
11	Křesť. dem. unie – Čs. strana lidová	45	3,42
13	Suverenita – Strana zdravého rozumu	2	0,15
14	Aktiv nezávislých občanů	3	0,22
15	Strana Práv Občanů ZEMANOVCI	19	1,44
17	Úsvit přímé demokracie T. Okamury	103	7,83
18	Dělnická strana sociální spravedlnosti	17	1,29
20	ANO 2011	312	23,74
21	Komunistická strana Čech a Moravy	245	18,64
22	LEV 21 – Národní socialisté	1	0,07
23	Strana zelených	27	2,05

(Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR za město Smiřice čerpány z internetového serveru www.volby.cz)

kresba Kateřina Černá, Smiřice

Příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce mnoho pracovních i osobních úspěchů a pevné zdraví přeje

Město Smiřice

Zprávy z Městského úřadu Smiřice

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Další slavnostní vítání občánek Smiřic a Holohlav se uskutečnilo 25. ledna 2014 v obřadní síni – Erbovním sále. Rodiče, kteří se této společenské události chtějí se svými dětmi zúčastnit, nechť se obrátí na matriku MěÚ, tel. 495 809 023 nebo 777 332 699.

SVATEBNÍ OBŘADY V KVĚTNU 2014

Z důvodu rekonstrukce dláždění a parkovacích ploch před budovou tzv. Důchodu, kudy se přichází do knihovny a kaple, nebudou v měsíci květnu konány satební obřady jak v kapli, tak i obřadní síni – Erbovním sále. Pokud si však snoubenci vyberou jako místo obřadu jakékoli jiné místo ve Smiřicích nebo matričním obvodu (tedy v okolních obcích, ve kterých MěÚ Smiřice zajišťuje matriční agendu), satební obřad provedeme. Snoubenci tak mohou zvolit svatbu například v zámeckém parku, na zahradě svého domu, romantický je obřad třeba ve Smržově u kapličky Navštívení Panny Marie atp.

SBĚRNÝ DVŮR NA ZDERAZI

V polovině září 2013 došlo k ukončení provozu sběrného místa v areálu zámku a celkem plynulému přesunu do nových prostor sběrného dvora na Zderazi. Se zahájením provozu samozřejmě přicházely připomínky a podněty z řad občanů, týkající se jednak druhu materiálu, který je možný ve sběrném dvoře ukládat a jeho množství, ale hlavně k otevírací době, kdy se většinou opakoval požadavek na otevření i jednoho dopoledne ve všední den. Zatím ale zůstává zachována provozní doba v úterý odpoledne (15–18 hodin) a v sobotu dopoledne (8–12 hodin).

Zároveň upozorňujeme, že sběrný dvůr na Zderazi bude z technických důvodů v měsíci prosinci uzavřen. Provoz bude zahájen opět v lednu 2014. Odpady, kterých se nutně potřebujete zbavit právě v průběhu prosince, můžete za poplatek odvést do sběrného dvora v Jaroměři.

REVITALIZACE ZÁMECKÉHO PARKU POKRAČUJE

V minulém čísle jsme vás informovali o stavu a plánované obnově zámeckého parku. Revitalizace probíhala i v druhé polovině letošního roku, náklady již zmínil ve svém úvodním slově pan starosta.

Největším zásahem byla redukce korun napadených stromů, kterou provedla odborná firma na základě výsledků tahových zkoušek. Dolů tak šly oschlé konce větví – právě jejich proschnutí je tím nejnápadnějším důsledkem napadení stromů zákeřnou houbou – trsnatcem, a tedy i jejich nenávratného poškození. Míra proschnutí stromu byla patrná i při obhlídce ze země, nicméně teprve z plošiny se naskytl velmi smutný pohled na to, jak houba stromy postupně zabíjí. A ten, kdo se prošel parkem během září, mohl spatřit na vlastní oči rozsáhlý výskyt tohoto nebezpečného trsnatce.

Z parku během září zmizely pařezy po pokácených stromech a v říjnu proběhla výsadba stromů nových. V části před zámkem směrem od hlavní silnice byly vysazeny tři jehličnany – douglasky tisolisté (Pseudotsuga menziesii).

Jejich výsadba proběhla za asistence dětí ze smiřické mateřské školy. Ty už teď vědí, co všechno je nutné při sázení stromků udělat a jak je nutná i další péče. Stromům se na tomto stanovišti bude určitě dařit, zejména po tom, co jim děti hezky zazpívaly.

V současné době už jen čekáme, kdy do republiky a pak i k nám do parku doputuje objednaný exemplář nahovětve dvoudomého (Gymnocladus dioica). V současné době je v areálu zámku pouze jediný – v nádvoří u spojovacího krčku proti knihovně. A ten má díky napadení houbou, bohužel, již na kahánku.

PŘEŽIJE „PSÍ LAVIČKA“ V PARKU ROK 2014?

Začátkem léta začala zámecký park zdobit lavička, jejímiž součástmi jsou dva vyřezávané psi. Autorem lavičky je smiřický řezbář pan Miroslav Kříž (také tvůrce rodovské zvoničky, o níž se píše na jiném místě tohoto Zpravodaje).

Tato nová součást mobiliáře zdejšího parku se setkala s kladným ohlasem a stala se vyhledávaným místem pro odpočinek. S napětím jsme očekávali, jak dlouho zůstane neporušená. Už během prvních dnů se na ní – mimo vyřezaného právoplatného podpisu autora na boku – objevily „podpisy“ hloupých, jejichž jména nebo zde spíše výmluvné grafické symboly, holt musí být „na všech sloupích“. Lavičku nevyměňujeme...

V srpnu pak někdo zkoušel svoji sílu a našel prkno, které slouží jako opěrka. Zda to má na svědomí naše mládež, která s oblibou sedává na opěradlech laviček a zde byla dokonce spatřena, která si „osedlává“ i dva topolové psy, těžko říci.

Přejme si, ať lavička přežije tuto zimu a slouží všem, kteří hledají krátký odpočinek, i v dalších letech.

Na závěr nesmíme zapomenout zmínit výsledek prázdninové soutěže pro děti, která byla vyhlášena v Infoservisu. Děti měly za úkol pojmenovat oba pejsky z naší lavičky, kteří strážejí vjezd do parku. Z návrhů, které byly na smiřický úřad doručeny, vybrala porota převahou hlasů jména Fousáček a Špekáček. Autorem vítězného návrhu je Matěj Baranec.

Matěj tak díky partnerovi soutěže – Rodinnému zábavnímu parku TONGO v Hradci Králové – vyhrál celodenní rodinnou vstupenku do tohoto zábavního centra, a my mu touto cestou ještě jednou gratulujeme. A teď už jen budeme čekat, zda se tato pojmenování uchytlí.

Ladislava Reichová

Zprávy z matriky

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne **18. května 2013** se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo vítání občánků města Smiřic a obce Holohlav, kterého se zúčastnily děti: Natálie Brandejsová, Veronika Souralová, Aleš Volter, Eliáš Veverka, Max Votroubek, Kateřina Hlavová, Monika Kočíšová, Karolína Pikolová a Daniel Špunar.

Dne **14. září 2013** se vítání občánků zúčastnily děti: Filip Koleník, Anna Štréglová, Petra Šlesingerová, Tomáš Jirásek, Pavlína Bohatá, Samuel Špetla, Ema Vrabcová, Mikuláš Prokop, Valentyna Kylarová, Laura Schejbalová, Patrik Jireš, Karolína Korelusová, Natálie Pikolová, Šimon Jarkovský, Pavla Stýblová, Matyáš Blüml a Richard Filip Hlaváček.

Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřic a Holohlav.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavily:

květen 2013 Milada Vágnerová
červen 2013 Marie Kaššová
srpen 2013 Anna Rohlenová
říjen 2013 Eva Kloučková

85. narozeniny oslavili:

červen 2013 Anežka Pozdílková, Josef Fejgl
srpen 2013 Božena Fejgllová, Božena Tobíšková
září 2013 Marie Kadrnožková

90. narozeniny oslavila:

říjen 2013 Miloslava Tinrová

K významnému životnímu jubileu všem upřímně gratulujeme a přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí, pohodu a mnoho spokojenosti v kruhu rodinném.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

leden 2013 Květuše Hanušová
červen 2013 Vladimír Vopinka, Věra Černá, Jarmila Kudrová, Terezie Obstová, Emilie Součková, Jaroslava Čeňková, Vlastislav Votrubec
červenec 2013 Marta Ježková
srpen 2013 Josef Čermák
září 2013 Bohumil Starý, Jaromír Fumfara
říjen 2013 Erwin Lamla, Libuše Faifrová

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním zde uvedených údajů do společenské rubriky. Příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce 2014 štěstí a především hodně zdraví.

Etela Koldrtová, matrikářka

SŇATKY (červen – prosinec 2013)

01. 06. Skalička – Merklův statek
Jiří Bodlák, Mrákotín
Dorota Chvojková, Hr. Králové

01. 06. kaple Zjevení Páně
Tibor Krajňák, Č. Meziříčí
Radana Světlíková, Č. Meziříčí

08. 06. kaple Zjevení Páně
Marek Netušil, Rozběříce
Kateřina Nováková, Všečary

08. 06. Erbovní sál
Ondřej Holub, Holice
Jana Adamírová, Černilov

15. 06. kaple Zjevení Páně
Jan Čížek, Předměřice n. L.
Vendula Jarošová, Žiželeves

21. 06. Erbovní sál
Jan Lipenský, Sendražice
Veronika Langerová, Sendražice

22. 06. Benátky – Biocentrum Dubina
Petr Holeček, Horní Černůtky
Monika Frantová, Benátky

28. 06. Erbovní sál
Jiří Budínský, Libřice
Hana Volterová, Smiřice

29. 06. Žiželeves – zahrada
Josef Kostecký, Žiželeves
Veronika Mládková, Žiželeves

13. 07. kaple Zjevení Páně
Pavel Kluska, Smiřice
Klára Ježková, České Meziříčí
Tomáš Janeček, Smiřice
Romana Suchánková, Smiřice

10. 08. Erbovní sál
Zdeněk Pavlík, Smiřice
Renata Pavlíková, Smiřice
Pavel Drahoš, Suchá Lhota
Helena Horčíčková, Ostřetín

17. 08. kaple Zjevení Páně
Jaroslav Jágr, Smiřice
Miroslava Štefancová, Rodov

17. 08. kaple Zjevení Páně
Martin Forman, Nové Lesy
Eva Hniková, Hubíles

Přemysl Vohnout, Hr. Králové
Jana Krčmářová, Opatovice n. L.

23. 08. Erbovní sál
Roman Stránský, Smiřice
Angelika Stránská, Černožice

24. 08. kaple Zjevení Páně
Emil Oláh, Smidary
Irena Soukupová, Želkovice

Jiří Kadrnožka, Smiřice
Alena Henclová, Smiřice

06. 09. Erbovní sál
Josef Blüml, Opatovice n. L.
Eliška Stýblová, Holohlav

06. 09. kaple Zjevení Páně
Jaroslav Vasyka, Skalice
Veronika Hrobařová, Skalice

07. 09. kaple Zjevení Páně
Karel Krátěna, Smiřice
Petra Kubešová, Holohlav

07. 09. Erbovní sál
Václav Pajskr, Těchlovice
Petra Soukupová, Holohlav

13. 09. Erbovní sál
Jan Honegr,
Ostrava – Mariánské Hory
Barbora Kučerová, Hr. Králové
Aleš Král, České Meziříčí
Kristýna Líbalová, Hr. Králové

14. 09. Erbovní sál
Michal Eliáš, Hradec Králové
Jitka Truksová, Smiřice

06. 12. Erbovní sál
Zdeněk Krpata, Platiště n. L.
Dana Kuchařová, Platiště n. L.

Všem novomanželům
srdečně blahopřejeme.

Informace z kultury

VÁNOČNÍ KONCERTY žáků ZUŠ ve Smiřicích

17. 12. 2013 v 17 hod. – KD Dvorana
18. 12. 2013 v 17 hod. – KD Dvorana
19. 12. 2013 v 17 hod. – kaple Zjevení Páně

pátek 20. 12. 2013 v 19 hod.

VÁNOČNÍ KONCERT Jaroslava a Julie Svěcených

Varhanní doprovod Josef Popelka.
Kaple Zjevení Páně – vstupné 300 a 250 Kč.

Plesová sezóna 2014

4. ledna Myslivecký ples (MS Smiřice)
10. ledna Myslivecký ples (MS Skalice)
17. ledna Myslivecký ples (MS Smržov)
24. ledna Myslivecký ples (OMS Hradec Králové)
25. ledna Ples Obecního úřadu Skalice
31. ledna Myslivecký ples (MS Okrouhlík – Rusek)
21. února Ples Kulturního střediska Dvorana, s.r.o.

Začátky plesů jsou ve 20 hodin.

Předprodej a bližší informace:

Kulturní středisko Dvorana, s.r.o., tel. 495 422 090, 602 316 525

Zpravodaj třetím nejlepším v České republice

V letošním roce vyhlásila Katedra politologie a evropských studií Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci s obecně prospěšnými společnostmi Unives.eu, Civipolis a Angelus Aureus 2. ročník soutěže „O nejlepší obecní a městský zpravodaj za rok 2012“. Z celkového počtu 231 přihlášených měst a obcí naše periodikum v kategorii městských zpravodajů obsadilo krásné 3. místo.

Ocenění převzal 4. července starosta Luboš Tuzar z rukou kardinála Dominika Duky a ministra financí v demisi Miroslava Kalouska při příležitosti konání Dnů lidí dobré vůle na Velehradě.

Odborná porota posuzovala vedle celkového dojmu i grafickou stránku, a dále obsah jednotlivých čísel, pestrost článků, fotografie, a také zda se na obsahu podílí více autorů nebo je takzvanou hláskou troubou starosty.

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav, který vychází již od roku 1970, prošel v posledních několika letech četnými proměnami. Je nezpochybnitelné, že právě grafické zpracování, které má od loňského roku, se na jeho úspěchu v celostátní soutěži velkou měrou podílelo. Velké poděkování takto tedy patří nejen redakční radě Zpravodaje a všem přispěvatelům, jejichž články tvoří pestrý obraz ze současnosti i minulosti města, ale i grafikovi Ing. Vladimíru Prachařovi, od něhož vzešla tato nová a čtenářsky přívětivá podoba.

Zpravodaj nyní vychází dvakrát ročně v nákladu 400 výtisků. Četnost vydávání se zmenšila poté, co úřad začal vydávat Smiřický infoserwis, zaměřený na aktuální zprávy a oznámení z radnice. Díky tomu může být Zpravodaj vydáván v celobarevném formátu, je v něm více místa pro společenské organizace a spolky působící ve Smiřicích a sousední obci Holohlavu, a jeho cena – 20 korun – je rovněž přívětivá.

V letošním roce byl dokončen převod Zpravodajů do digitální podoby, a tak si zájemci mohou projít všechna čísla vydaná za 43 roků. Ke stažení jsou z internetových stránek města www.mestosmirice.cz (odkaz „Zpravodaj“ v hlavním menu).

Ladislava Reichová

Fotografická soutěž

Město Smiřice a Kulturní středisko Dvorana s.r.o. vyhláší fotografickou soutěž „MOJE SMIŘICE“. Soutěž je určena pro všechny amatérské fotografy bez rozdílu věku. Na fotografiích musí být zachyceny Smiřice netradičním pohledem nebo zajímavé momentky ze života města, pořízené v jakémkoliv ročním období.

Fotografie budou přijímány pouze v digitální podobě o velikosti minimálně 800 kB, bez jakýchkoliv úprav. Každý autor může do soutěže zaslat maximálně 3 snímky. Fotografie můžete předat osobně na podatelnu MěÚ Smiřice nebo zaslat e-mailem na adresu reichova@mestosmirice.cz do 30. 4. 2014.

Zaslané fotografie – i ty, které nebudou oceněny – mohou být použity pro prezentační potřeby města – ty nejlepší fotografie budou

využity jako podklad pro pohlednice, ostatní se mohou objevit na internetových stránkách města nebo jiných materiálech vydávaných městem Smiřice. Autoři třech nejlepších snímků obdrží věcnou odměnu. Výsledky budou zveřejněny na internetových stránkách města a ve Zpravodaji Smiřic, Rodova a Holohlav č. 1/2014.

Z tohoto důvodu je nutný souhlas autora s jejich dalším použitím – formulář se souhlasem si můžete vyzvednout na správním odboru MěÚ Smiřice – podatelně (1. patro) nebo stáhnout z internetových stránek města www.mestosmirice.cz, odkaz „Městský úřad – Formuláře – Odbor správní a matrika“.

Ladislava Reichová

Už je září v kalendáři...

Končí nám období plné sluníčka, koupání, návštěv u babiček a dědečků, výletů s rodiči. Dny se pomalu krátí. Sluníčko sice svítí dál, ale hřeje čím dál tím méně. Prázdniny skončily...

Nám to však nevadí. Je tu totiž začátek školního roku. Jsme rádi, že se zase vidíme se svými kamarády. Máme toho tolik, co si potřebujeme říci! Za prázdniny se nám nastřádala spousta zážitků a novinek. Vždyť s některými kamarády jsme se neviděli celé dva měsíce! To ale není všechno. Novinku pro nás má i naše školička - nové kamarády. A nejsou to jen ti malí, noví kamarádi nám přibyli do všech tříd. Máme z nich velkou radost, a proto jsme je hned začali učit vše, co by se jim ve školce mohlo hodit: kde máme hračky, co všechno můžeme dělat na zahradě, jakým činnostem se věnujeme ve třídě, jak dovádět a užívat si, aby se nám nic nestalo. Občas se nám všem trochu zastesklo po mamince a tatínkovi, ale přesto se nám ve školce líbí.

Na konci září zašustila křídla a uslyšeli jsme křik. To k nám do školky přilétli na návštěvu papoušci. Všichni se nám moc líbili. Některým jsme se líbili na oplátku my. Předváděli se v celé své kráse, křičeli. Někteří se styděli, jen seděli na bidýlku a zvědavě si nás prohlíželi. Od jejich majitelů jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací, které se nám určitě budou hodit, třeba kdybychom si chtěli takového papouška pořídit. Mimo návštěvy papoušků nás - tedy Žabičky - v září čekala jedna příjemná povinnost. Přivítali jsme v Erbovním sále nové občanky, naše budoucí malé kamarády.

V sadech se sklízela jablčka, na posečených polích jsme mohli zahlédnout pestrobarevné draky. Toho školkového jsme pouštěli i my. Nejen na zahradě, ale i na poli za městem. Přišel říjen. Hned zkraje jsme byli pozváni do kulturního domu Dvorana na pohádku Honza Nebojsa. Honza se jmenoval Nebojsa, protože se ničeho nebál. Ani strašidel a hejkalů. My jsme se taky nebáli, vždyť to byla jen pohádka. Přesto jsme napětím zadržovali dech. Získá Honza srdce své milované? Naučí se bát? Všechno nakonec dobře dopadlo a z pohádky jsme si odnesli nejen kulturní zážitek, ale i ponaučení. Hned po pohádce ve Dvoraně přijela k nám do školky návštěva - pan fotograf. Pro děvčata měl paraplíčko a křesílko, protože jsou to velké dámy. Pro chlapce měl s sebou ještě jeden fotoaparát, aby si mohli vyzkoušet, jaké to je.

Potom jsme si užívali letošní mimořádně teplé a slunečné počasí, že jsme si ani nevšimli, že se říjen blíží ke konci. To ale neznamenalo konec našich zážitků. Nejprve nás na návštěvu pozvali hasiči. Šli jsme se podívat do hasičské zbrojnice. Pan hasič nám ukázal nejen hasičská auta, ale i jejich oblečení a vybavení. Auta se nám však líbila nejvíce, zvláště když nám pan hasič pustil maják nebo když jsme si mohli do auta sednout.

Hned po návštěvě u hasičů jsme byli pozváni na další významnou událost. Tentokrát nás Městský úřad Smiřice pozval do parku, kde se sázely nové stromy. Počasí nám sice moc nepřálo, ale jsme odvážní školáci. Pořádně jsme se oblékli, z košíčků vytáhli pláštěnky a vyrazili jsme. V parku jsme se dozvěděli, proč zde sázíme nové stromy, kdo je vybral, co všechno se musí při sazení stromu udělat, i všelijaké zajímavosti o něm, třeba to, že se jmenuje „Douglaska“. Domů jsme si každý odnesl kousek větvičky, protože krásně voněla po citrону.

Celý říjen v naší školce také probíhala soutěž vyhlášená třídou Žabiček. Děti nosily do školky hasičská auta nejrůznějších tvarů i velikostí, která vyrobily doma se svými rodiči. Sešla se jich spousta. Jedno bylo krásnější než druhé. Na začátku listopadu proběhlo vyhlášení výsledků. Protože nejkrásnější byla všechna auta, odměnu dostaly všechny děti, které se soutěže zúčastnily. V listopadu přijelo divadlo také k nám do školky. Kašpárek přivezl pohádku plnou písniček O Peciválovi. Pak už jsme za podzimem zavřeli vrátka.

Už se totiž nemůžeme dočkat, až napadne první sněh. Budeme sáňkovat a stavět sněhuláky. Také teď musíme být moc hodní. Prý se na nás do školky přijde podívat Mikuláš s odměnou pro ty, kteří nezlobili. Možná přijde i čert. Toho se však bát nemusíme. Nejsme žádní rošťáci. Pak už nás čeká vánoční pohádka ve Dvoraně. Do školky také přijdou maminky a tatínkové. Předvedeme jim, co všechno jsme se už stihli naučit a vyrobíme si s nimi nějakou vánoční dekoraci. Nakonec přijde to, na co se těšíme ze všeho nejvíc - Ježíšek! ... Pssst, ať ho nevyplašíte a může nám tu nechat nějaké dárečky!

Adélka Všeetečná

Ze života Základní školy Smiřice

DĚJEPISNÉ EXKURZE

V září a říjnu se uskutečnily již tradiční dějepisné exkurze pro 6. a 7. ročník školy. Šesté třídy navštívily Archeopark ve Věstarech. V budově expozice pravěku žáci poznali metody práce archeologů od vykopávek v terénu po leteckou archeologii. Život v pravěku přibližuje velkoplošný model osídlené pravěké krajiny, oživený desítkami postav lidí při typických činnostech. Ve venkovním areálu si žáci prohlédli repliky domů z různých etap pravěku, kulturní areál a pohřebiště.

Sedmý ročník mohl obdivovat v Galerii antického umění vystavené odlitky antických plastik z majetku Univerzity Karlovy v Praze. Jsou součástí jedné z nejvýznamnějších evropských sbírek a představují výběr nejlepších děl, která byla v antickém sochařství vytvořena. Při cestě jsme se vánočně naladili ve výrobně vánočních ozdob ve Dvoře Králové.

BESEDA S ANGLICKÝ MLUVÍCÍMI STÁŽISTKAMI

V úterý 8. října měli žáci 2. stupně možnost ověřit si, jak jsou schopni rozumět angličtině. Vysokoškolské studentky z organizace AIESEC, které do Čech přijely na svou zahraniční stáž, představily našim dětem své domovské země – Turecko a Srbsko. Měly výborně připravené prezentace o tom, jak lidé v těchto zemích žijí, jaká je jejich historie a kultura.

I když komunikace byla vedena pouze v angličtině, všichni dobře rozuměli a odnesli si z této akce mnoho cenných informací. Poznali také, že angličtina je univerzální jazyk a jejím prostřednictvím se lze dohovorit po celém světě.

EKOLOGICKÉ TERÉNNÍ CVIČENÍ – HORNÍ MARŠOV

Na začátku října se žáci 7. ročníku zúčastnili týdenního výukového programu v zařízení SEVER – Středisko ekologické výchovy a etiky Rýchory v Horním Maršově. Celý pobyt byl vyplněn poutavými aktivitami, kterými je provázeli Míša a Tomáš. Žáci hráli mnoho zajímavých

her zaměřených na vzájemné poznávání, důvěru, stmelování kolektivu nebo smyslové vnímání přírody. Zejména při hře, jež spočívala v „podnikání v okolí jezera“, se uplatnila týmová spolupráce. Žáci také průběžně třídili odpad.

Ve středu večer se z nich stali herci a všichni jsme se bavili divadelními výstupy inspirovanými vývojem krkonošské krajiny. Z programu se jim nejvíce líbil biomonitoring, při kterém se brodili v potůčku, sbírali a určovali bezobratlé živočichy. Nezapomenutelným zážitkem bylo také dojení koz a ochutnávka koziho mléka. Z pobytu si odnesli mnoho příjemných dojmů a zajímavých poznatků, v třídním kolektivu se lépe poznali.

DRAKIÁDA

V sobotu 12. října proběhl již šestý ročník Drakiády na osvědčeném místě Biocentrum Obora. Počasí nám přálo a organizátoři s napětím očekávali, zda padne loňský rekord v počtu přihlášených draků – 45. Sice se tak nestalo, ale i tak se k obloze vznesly na tři desítky soutěžících draků. Jako vždy měla porota obtížnou roli, ale nakonec se shodla na těchto oceněných: soutěž o nejhezčího draka vyhrál Lukáš Kvapil, 2. místo obsadila Šárka Jakubcová a 3. místo Daniela Haužvícová a Viktorie Žurková.

Vítězkou soutěže o nejvyšší let se stala Eliška Minaříková, 2. místo – Lucie Lžíčarová a 3. místo – Vojtěch Makovský a Daniela Haužvícová. Malou odměnu získaly i další soutěžící děti, navíc v doprovodných disciplínách bojovaly o bonbóny. Sobotní odpoledne se vydařilo, jistě i díky pohotovému moderátorovi, který vtipným komentářem motivoval děti i rodiče k opravdovým sportovním výkonům.

DRUM IN

23. října přijel mezi naše žáky muzikant Miloš Dvořáček mladší. Zdálo by se, že pouze s bicími nástroji nemůže zaujmout náročné dětské publikum. Opak byl pravdou. Pan Dvořáček dokázal strhnout děti k uvolněné a spontánní reakci. Vyzval děti, aby ho šly podpořit

na podium svým tancem. Kvůli množství tančících dětí z 1. stupně nebyl nakonec umělec ani vidět. Starší žáci se též nenechali prosit a doplnili svým tancem hudebníkové vystoupení. Prostě ve Smiřicích jsou děti s rytmem v těle!

SETKÁNÍ BÝVALÝCH ZAMĚSTNANCŮ ŠKOLY

Přes dvacet let zveme každou první středu v listopadu bývalé zaměstnance školy k posezení. Pro naše kolegy – učitele, kuchařky a uklízečky – připravujeme malé pohoštění. Odměnou nám je veselé vzpomínání a rozzářené tváře návštěvníků. Ti si prohlédnou nové učebny a nová zařízení, podívají se na fotografie v kronice. Těší nás slova chvály a také to, že se k nám rádi vracejí. Jak sami říkají: „Jste jedna z mála škol, která nezapomíná na své bývalé zaměstnance.“

AKCE „VÍČKO K VÍČKU PRO MIŠIČKU“

Velké poděkování patří všem žákům školy, kteří se zapojili do akce „Víčko k víčku pro Mišičku“. Michalka je šestiletá holčička z Třebčovic, která má od narození dětskou mozkovou obrnu spojenou s centrální svalovou hypotonií. Tato nemoc jí neumožňuje samostatnou chůzi. Rodiče se snaží zajistit Míše plnohodnotný život a to se neobejde bez speciálních pomůcek a rehabilitací. Rodiče se pokusili

získat finance prostřednictvím sbírání víček, za 1 kg víček obdrží 6,50 Kč. Žákům naší školy se podařilo nasbírat 138 kg a ve sběru pokračují...

SBĚR KAŠTANŮ A ŽALUDŮ

I v letošním školním roce se žáci naší školy aktivně zapojili do sběru kaštanů a žaludů. Celkově nasbírali 1 431 kilogramů.

Největší podíl na celkovém množství mají třídy:

3. – 359 kg, 4.A – 290 kg, 2.A – 235 kg

Umístění nejlepších sběračů:

1. místo: Postupa Patrik – 3. tř. – 175 kg

2. místo: Poříz Jan – 2.A – 100 kg

3. místo: Kundrt Maxmilián – 4.A – 91 kg

Tak jako každý rok kaštany skončí v krmelcích v lesích Krkonošského národního parku.

Prejeme všem žákům, jejich rodičům a všem spoluobčanům příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a úspěchů v novém roce.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Tělesně postižení ve Smiřicích

Základní organizace Svazu tělesně postižených ve Smiřicích nabízí svým členům akce, pořádané Centrem pro zdravotně postižené Královéhradeckého kraje, z nichž si mohou vybrat. V letošním roce se naše členka zúčastnila ozdravného pobytu na Šumavě–Srní.

Další člen byl na sportovních hrách v Orlických horách – Dlouhé Rzy, spojené s jízdou na koních. Akce je zaměřena na sportovní využití zdravotně postižených občanů. Soutěží se v hodu oštěpem, diskem, vrhu koule, stolním tenise, šachu a střelbě ze vzduchovky. Členové se mohli přihlásit na psychorehabilitační pobyt v Janských Lázních nebo v Lázních Běláhoř, kde je program zaměřen na rehabilitační cvičení i kulturní a sportovní využití.

Každým rokem také pořádáme ozdravný pobyt u moře, který naši členové rádi vyhledávají. S cestovní kanceláří máme dobré zkušenosti jak po stránce organizace, tak po stránce zajištění lékařské péče. Vychází nám vstříc a dává nám kolektivní slevy. V roce 2014 máme zajištěný pobyt na poloostrově Chalkidiki v letovisku Asprovalta. Mohou se s námi zúčastnit i nečlenové naší organizace.

Další cenné informace získáte od účastníků zájezdu - viz fotografie na vývěsní tabuli naproti prodejně U Brožů nebo od paní Hofmanové na tel. č. 776 581 787 nebo 495 422 468.

Naše organizace děkuje Městskému úřadu ve Smiřicích, Obecnímu úřadu v Holohlavech a Obecnímu úřadu v Lužanech, které nám přispívají na ozdravné pobyty. Centrum pro zdravotně postižené v Hradci Králové nám nabízí mimo jiné i bezplatnou právní poradnu, kterou zabezpečuje zkušený právník. Pomáhá při uplatňování práv oprávněných zájmů, při obstarávání osobních záležitostí, bezplatným finančním poradenstvím, které poskytuje potřebné informace přispívající k řešení nepříznivé sociální situace osob se zdravotním postižením. Půjčuje rehabilitační a kompenzační pomůcky, včetně informace o možnostech získání těchto pomůcek.

Prejeme všem čtenářům Zpravodaje krásné svátky vánoční a šťastný nový rok 2014.

za členy STP L. Mengerová a E. Hofmanová

Zelenina, ovoce zpříjemní vám Vánoce aneb v knihovně se zase ochutnává

První dva listopadové čtvrtky dopoledne jsme se společně se žáky 6. tříd smiřické základní školy ocitli v pohádkovém světě. Doprovodný program k hodině českého jazyka a literatury přiblížil dětem význam a poslání pohádek. Společně jsme si ukázali, jaký vliv měly báchor-ky, jak se pohádkám také jinak říkalo, na rozvoj řeči, slovní zásobu, vyjadřovací schopnosti, představivost i fantazii. A kdo je ve třídě nejlepším znalcem pohádek? To prověřilo několik soutěží, které jsme pro šestáky připravily.

Začalo se poznáváním pohádek podle čtených ukázek a charakteristických indicií. Nechyběla ani pantomima a pohádkové lepoprelo, sestavené podle nejznámějších pohádkových hlášek. Sladkou odměnu dostali všichni, ale ti nejlepší si odnášeli i diplomy.

Ve čtvrtek 28. listopadu se v Erbovním sále města Smiřice již po třetí konalo slavnostní předávání slabikářů. Prvnáčkové si z rukou svých učitelů převzali jednu z nejdůležitějších knih svého života. Děti si připravily krátké vystoupení a malou ukázkou toho, co se za tři měsíce, které uběhly od začátku roku, naučily. Na závěr jsme si i my, knihovnice, připravily pro děti SLABIKÁŘ, nebyl však papírový, ale celý z marcipánu a čokolády a byl kouzelný. Tomu, kdo ochutnal alespoň kousíček, čtení pak půjde jedna radost. Musí ovšem poctivě trénovat.

V pondělí 2. prosince odstartovalo v městské knihovně oblíbené adventní losování a děti si mohly vybírat dárky pod vánočním stromčkem.

Prosinec již tradičně přichází v duchu kulinařské soutěže. Tentokrát děti již od listopadu nosily do knihovny recepty na pochoutku z čerstvé nebo nakládané zeleniny a ovoce. KRÁSNÁ KNÍŽKA DOBROU NÁLADU ZPŮSOBÍ - OVOCE A ZELENINA VÁŠ POŽITEK ZNÁSOBÍ aneb ZELENINA, OVOCE ZPŘÍJEMNÍ VÁM VÁNOCE, to je logo naší kulinařské soutěže, a ve středu 11. prosince se již po deváté v knihovně ochutnávalo. Všechny kulinařské recepty byly odměněny malým dárečkem a sladkostí.

Vážení čtenáři a návštěvníci knihovny, přejeme vám krásnou a klidnou atmosféru Vánoc a hodně zdraví v novém roce 2014.

Ilona Hušáková a Leona Rousková

11. ročník velikonočního hudebního festivalu v zámecké kapli ve Smiřicích

sobota 12. 4. 2014 – 19.00 hodin

Zahajovací koncert

Lisa Friend (Velká Británie) – flétna, **Jaroslav Svěcený** – housle, **Julie Svěcená** – housle, **Jitka Navrátilová** – cembalo, **Virtuosi Pragenses** – komorní orchestr
Nádherný flétnový koncert „La Notte“, Braniborský koncert č. 5 či další skvělé koncerty Antonia Vivaldiho a Johanna Sebastiana Bacha rozezní kapli Zjevení Páně ve Smiřicích na zahajovacím večeru 11. ročníku festivalu Smiřické svátky hudby 2014. Vedle Jaroslava a Julie Svěcených, výborné cembalistky J. Navrátilové a komorního orchestru Virtuosi Pragenses se představí vynikající představitelka mladé flétnové generace Lisa Friend z Velké Británie.

neděle 13. 4. 2014 – 19.00 hod.

Jubilejní houslařský galakonzert rodu Pilařů

Jaroslav Svěcený – housle a průvodní slovo, **Jan Pěruška** – viola, **Ladislav Horák** – akordeon, **Václav Mácha** – klavír
Houslařská dílna slavného houslařského rodu Pilařů z Hradce Králové slaví v roce 2014 devadesát let od svého otevření. Na koncertě se v retrospektivě představí nejlepší nástroje z této dílny v kompozicích českých i světových autorů včetně premiéry půvabné skladby pro housle a akordeon renomovaného skladatele Eduarda Douši.

úterý 15. 4. 2014 – 19.00 hod.

Julie Svěcená k Roku české hudby

Julie Svěcená – housle, **Václav Mácha** – klavír, **Jaroslav Svěcený** – housle

Rok 2014 je významným datem pro českou kulturu a je právem zván „Rokem české hudby“. Na tomto slavnostním festivalovém koncertě zazní mimo jiné i nádherné a slavné skladby Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany či Josefa Suka.

středa 16. 4. 2014 – 19.00 hod.

Slavné filmové melodie

Jaroslav Svěcený – housle, **Pavel Větrovec** – klavír, **Pavel Plánka** – perkuse, **František Raba** – kontrabas a hosté

Film je fenomén, který oslovuje všechny věkové generace a hudba je jeho nedílnou součástí. Na tomto večeru se prostřednictvím světoznámých melodií ponoříme do působivého světa celuloidového pásu i nejmodernější digitální techniky, neskutecných příběhů či nadčasových vizí a necháme se unést nekonečnou fantazií jejich tvůrců.

čtvrtek 17. 4. 2014 – 19.00 hod.

Barokní vize Hieronyma Bosche

Bohumil Vurm – mluvené slovo a vizualizace, **Vladimír Rejlek** – trubka, **Jaroslav Svěcený** – housle, **Václav Uhlíř** – varhany a virginal
Hieronymus Bosch byl jedním z vrcholných představitelů evropského pozdního středověku. Ve svých vrcholných dílech Bosch vypráví o hříchu, bláznovství a naději, což přímo popisuje univerzální stav lidstva. Žádný jiný umělec před Boschem nedokázal zobrazit svoje dílo s tak jedinečnou vizuální formou a silou. Na tomto večeru budou mít posluchači unikátní možnost seznámit se s Boschovým dílem, jeho filozofií a přesahem až do současné doby. Vysoce poutavé mluvené slovo autora projektu Bohumila Vurma, doplněné bohatou vizualizací a projekcí, bude působivě podbarveno překrásnými skladbami světových barokních autorů.

pátek 18. 4. 2014 – 19.00 hod.

Velikonoční galavečer Andrey Kalivodové

Andrea Kalivodová – mezzosoprán, **Ivana Michalovičová** – varhany, **Ladislava Vondráčková** – klavír, **Jaroslav Svěcený** – housle
Jedna z nejznámějších současných českých mezzosopranistek představí na svém večeru za doprovodu klavíru i varhan to nejlepší z české a světové písně a operní tvorby.

sobota 19. 4. 2014 – 19.00 hod.

Velikonoční setkání žánrů

David Uličník – tenor, **Jaroslav Svěcený** – housle, **Markéta Mátlová** – soprán, **Jiří Škorpík** – klávesy, zpěv, klarinet, **Trio SMS***

Stále významnější multizánrový koncertní pořad SMS* představí nejen svoje další novinky, ale ke společnému vystoupení jeho protagonisté pozvali i skvělého tenoristu Davida Uličníka (člena skupiny 4tet a kolegu Jiřího Škorpíka, který je duchovním otcem obou projektů). Neotřelé zvukové a rytmické kombinace spojené s nástrojovou a hlasovou virtuositou v transkripčních známých i neznámých skladbách napříč hudebním spektrem navodí tu správnou atmosféru pro sobotní večer.

neděle 20. 4. 2014 – 15.00 hod.

Velikonoční romance

Jaroslav Svěcený – housle, **Zofie Vokálková** – flétna, **Zbyňka Šolcová** – harfa
Spojujícím leitmotivem tohoto koncertu jsou ženy – skladatelky v konfrontaci s tvorbou génia Nicolò Paganiniho. V nádherných kompozicích těchto téměř neznámých a zapomenutých autorek nebo skvělých a známých romantických skladeb se postupně představí různé nástrojové kombinace houslí, harfy a flétny a vyčarují tu pravou velikonoční romanci.

neděle 20. 4. 2014 – 19.00 hod.

Sváteční souznění

Lubomír Brabec – kytara, **Jaroslav Svěcený** – housle, **Jaroslav Tůma** – varhany
Velikonoční nedělní večer ve společnosti vynikajících hudebníků a nádherných skladeb slibuje neopakovatelný zážitek pro všechny zúčastněné.

pondělí 21. 4. 2014 – 14.00 hod.

Závěrečný koncert

Varine Mkrtchyan (Arménie) – soprán, **Jaroslav Svěcený** – housle, **Josef Popelka** – varhany, **Václav Mácha** – klavír

Závěrečný koncert bude také ve znamení zahraniční spolupráce. Mladá arménská sopranistka Varine Mkrtchyan, která rychle proniká do evropského i světového hudebního podvědomí, se představí na společném odpoledním koncertě s Jaroslavem Svěceným, varhaníkem Josefem Popelkou a klavírním partnerem Václavem Máchou. Atmosféra Velikonočního pondělí, překrásná oduševnělá hudba a brilantní interpretace budou tou pravou tečkou za 11. ročníkem festivalu Smiřické svátky hudby.

Obsahem festivalové velikonoční výstavy budou nádherná díla jednoho z nejlepších českých výtvarníků současnosti – mezinárodně uznávaného grafika **Karla Demela**.

Předprodej vstupenek bude zahájen v pondělí 9. 12. 2013.

E-shop na stránkách www.festival.mestosmirice.cz od půlnoci z 8. na 9. prosince 2013.

Předprodej zajišťuje Kulturní středisko Dvoraň s.r.o., tel. 495 422 090 nebo 602 316 525.

Zprávy z Obecního úřadu Holohlav

POOHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2013

V následujících několika odstavcích si shrneme, které akce jsme nestihli za letošní rok zrealizovat. Ne všechny úkoly, které jsme si dali do rozpočtu, se nám totiž podařilo splnit.

Jedním z nich je např. chodník z ul. U Jordánu do sídlíště Govorova ve Smiřicích. Vybudování chodníku není jednoduché, protože na trase jsou 4 malé pozemky, které je potřeba odkoupit. Tyto pozemky jsme měli od majitelů slíbeny, avšak nastaly komplikace ve sjednání ceny, která se neustále projevňovala. Naštěstí dnes už jsou všechny pozemky na této trase na listu vlastnictví obce Holohlav a nic nám nebrání, abychom chodník v roce 2014 realizovali.

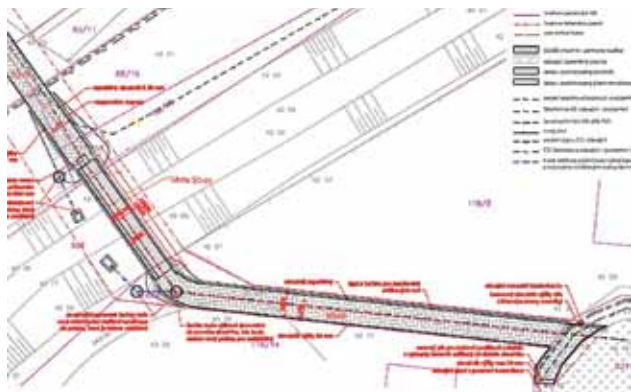
Pro zajímavost – co bude ještě výstavbě chodníku předcházet: projekt chodníku a veřejného osvětlení, vyjmutí chodníku ze zemědělského půdního fondu, územní rozhodnutí, stavební povolení (vydává Magistrát města HK – odbor dopravy), dále výběrové řízení na dodavatele stavby. Pokud všechno půjde tak, jak má a do jara se všechno potřebné vyřídí, chodník by pak měl být hotový přibližně do jednoho měsíce.

CHODNÍK PŘI SILNICI I/33 V ULICI NA STÁTNÍ

Jestliže děláme opravu chodníků a vjezdů, musíme mít podle dnešních předpisů stavební povolení, které vydává rovněž Magistrát města HK. Projektu „opravy chodníků“ předcházela i konzultace a vyjádření Státního fondu dopravní infrastruktury Praha. Následně musel být projekt upraven. Např. šířka vjezdu k rodinnému domku nesmí být širší než 6 m. S mojí odpovědí „prosím Vás, každý řidič osobního auta, který zajíždí do dvorku u rodinného domku, musí utéct z vozovky, aby nebyl smeten a pak teprve otevírá vrata – proto širší vjezd“. Bohužel, tento můj návrh nebyl povolen. Projektová dokumentace a vyjádření dvanácti orgánů k projektu zabral celý rok. Realizace, kterou nyní plánujeme na jaro 2014, zabere maximálně 6 týdnů. To je paradox!

MOST PŘES JORDÁN

Třetí akce, která se nám nepodařila zrealizovat v r. 2013, je most přes potok Jordán od malého tunýlu ČD, kde jsme rovněž narazili při odkupu 8 m² pozemků. V současné době se umístění mostu posunuje potřetí. Tentokrát z důvodu další nové stavby odlehčovací na kanalizačním potrubí, které vede z ul. Zadní, Na Výsluní, Školní a částečně Lipové. Na potrubí budou zhotoveny šachty, kterými při přivalovém dešti půjde přebytečná dešťová voda přímo do potoka Jordán, aby nedocházelo k zaplavení sklepů v ul. Jabloňové a dalších v Holohlavech, ale i v trase na ČOV ve Smiřicích. Betonové patky pod mostem budou součástí šachet. Realizovat by se měl celý projekt rovněž v prvním pololetí 2014, aby v letních měsících, kdy můžeme očekávat další letní bouřky, byly přepady na kanalizaci již funkční.

OHRADNÍ ZEĎ U KOSTELA

Další rozpracovanou akcí z roku 2013 nám zůstává oprava kostelní zdi u schodů od tenisového kurtu. Tato ohradní zeď je národní kulturní památkou ve správě holohlavské farnosti Církve římskokatolické. Tato zeď je utřzená, nakloněná a hrozí její sesuv. Může za ni nejen stáří a historický materiál, ale také lípa, která uschla v r. 2009 a spotřebovala obrovské množství dešťové vody, a tím vysušovala zeminu za zdí.

Holohlavští zastupitelé odsouhlasili příspěvek farnosti v Holohlavech ve výši 50 000,- Kč na geologický průzkum a projekt potřebný k žádosti o dotace z Havarijního programu Ministerstva kultury ČR. Tento příspěvek církvi trochu podmiňujeme smlouvou mezi děkanstvím Holohlav a obcí Holohlav, kde chceme, aby se posunula při obnově rozpadající se dožité farské zdi u hřbitova. Chtěli bychom postavit část farské zdi ze štípaného betonu na náklady obce a od silnice udělat několik parkovacích míst pro auta návštěvníků našeho hřbitova. V současné době probíhají velmi složitá jednání na diecézi Katolické církve v HK, která si chrání majetek na jednotlivých farnostech.

BUDOVA OBECNÍHO ÚŘADU

Poslední a největší akcí, která nás čeká v r. 2014 je rekonstrukce OÚ, která byla naplánována již před 20 lety. Cílem je zkulturnění stávajících prostor s bezbariérovým přístupem a rekonstrukce všech inženýrských sítí. Jak budeme úspěšní při realizaci zadaných úkolů - tak to až v příštím vydání Zpravodaje.

SILNICE A DÁLNICE

K ostatním stavbám, které se připravují v našem okolí, je křižovatka u Školního statku na silnici I/33, kde budou odbočovací pruhy k Rodovu a ke Smiřicím.

Stále se dokreslují stavební plány na budoucí dálnici, která povede za ul. Zadní v Holohlavech. Kudy má dálnice vést, víme dávno. Co nás ale při provádění projektování zajímá, je způsob odvodnění dálnice a povrchových vod z polí, které vedou až od silnice III. tř. mezi Habřinou a Rodovem (lidově se říká „od Hrdláků“). Dnes je jasné vidět, že silnice na Habřinu je v nejvyšším bodě. Část silnice i svodnice budou v zářezu k potoku Jordán. Směrem na Hradec Králové je vše vyspádované do 5 km vzdáleného potoka Trotiny. Tím by zastavěné území Holohlav bylo perfektně uchráněno.

Stavební výkresy necháme v zimních měsících ve vývěsce před OÚ, kde je vidět provizorní sjezd z dálnice u Černožic k motelu Arkus, dlouhé mosty přes potok Jordán a Trotinu, obslužné komunikace kolem dálnice, ale i propustky pod dálnicí pro naši zvěř.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
konané v Holohlavech ve dnech 25. 10. – 26. 10. 2013

Počet voličů	745
Vydané obálky	448
Volební účast v %	60,13
Odevzdané obálky	448
Platné hlasy	445
% platných hlasů	99,33

Pořadí dle počtu hlasů

Strana	platné	celkem %
20 ANO 2011	138	31,01
21 Komunistická str. Čech a Moravy	74	16,62
1 Česká str. sociálně demokrat.	73	16,4
4 TOP 09	45	10,11
6 Občanská demokratická strana	34	7,64
17 Úsvit přímé demokr. T. Okamury	30	6,74

3 Česká pirátská strana	10	2,24
11 Křesť. demokr. unie – Čs. str. lidová	10	2,24
2 Strana svobodných občanů	9	2,02
23 Strana zelených	8	1,79
15 Strana Práv Občanů ZEMANOVCÍ	7	1,57
9 politické hnutí Změna	3	0,67
18 Dělnic. str. sociální spravedlnosti	3	0,67
14 Aktiv nezávislých občanů	1	0,22
5 HLAVU VZHŮRU - volební blok	0	0
10 Strana soukromníků ČR	0	0
13 Suver. – Strana zdravého rozumu	0	0
22 LEV 21 – Národní socialisté	0	0

Na závěr bych chtěl všem popřát klidné a pohodové vánoční svátky, do roku 2014 hodně zdraví, štěstí, optimismu.

Miloš Malinský, starosta obce

Ach ta doprava!

Většina z nás při cestě směrem do Hradce Králové a nebo směrem na Jaroměř volí cestu autem. Mohli bychom jet vlakem, ale ono to již při cestě dvou lidí autem přijde levněji – a to ještě dojedeme v cílovém místě tam, kam potřebujeme.

Ale zařadit se na tzv. státovce do proudu vozidel není tak jednoduché. Proto hodně motoristů volí cestu do Hradce Králové přes Ska-
ličku a Rusek a do Jaroměře „topolama“ přes Černožice. Provoz na mezinárodní silnici E67 Hradec Králové – Náchod – Polsko je stále hustější a hustější.

Už v roce 2002 (neuvěřitelně už před 11 roky!!!) měl být provoz na této trase převeden na dálnici D11. Ačkoliv padlo mnoho slibů i z nejvyšších míst, dálnice z Prahy zatím nedospěla ani do Hradce Králové! Ale co chudáci obyvatelé v sídlištích, kterými projíždí hustá mezinárodní doprava. Zkuste chvíli sledovat provoz na silnici v Holohlavech. Ještě, že se podařilo vybudovat v obci odbočovací pruh a bezpečnější přechod pro chodce.

Abyste měli lepší představu o provozu v Holohlavech Na Státní, seznámím čtenáře s oficiálními čísly. Panu starostovi Malinskému je na požádání zaslalo Ředitelství silnic a dálnic České republiky. Údaje byly získány automaticky čidly, která jsou umístěna na začátku obce. Údaje jsou získávány pro oba směry – 24 hodin denně – každou hodinu – celý rok.

Jsou získávány počty projíždějících automobilů ve čtyřech kategoriích: 1. osobní automobily v délce 0–5 m, 2. nákladní automobily v délce 5–9 m, 3. autobusy v délce 9–12 m a 4. kamiony v délce nad 12 (kategorie jsou děleny podle délky, ale např. automobil může být stejně dlouhý jako autobus apod.). Všechny údaje jsou potom uvedeny v přehledných tabulkách pro celý rok (v tomto případě rok 2012 – protože byl přestupný, je zde 366 dnů).

Kategorie osobních automobilů (0–5 m):

Za rok 2012 projelo obcí Holohlav v obou směrech celkem 4 106 050 automobilů (v jednom směru je počet zhruba poloviční). Nejmenší provoz v této kategorii je kolem 3. hodiny v noci a největší kolem 16. a 17. hodiny.

Kategorie nákladních automobilů (5–9 m):

V minulém roce projelo obcí v obou směrech celkem 318 000 těchto vozidel - nejméně jich projíždí obcí kolem půlnoci a nejvíce v odpoledních hodinách.

Kategorie autobusů (vozidla o délce 9–12 m):

Celkově projelo obcí Holohlav v minulém roce 123 282 těchto vozidel. Jejich nejmenší provoz se projevuje kolem 1. a 2. hodiny po půlnoci. Zajímavé je, že nejvíce těchto vozidel projíždí daným úsekem dopoledne kolem 9. hodiny.

Kategorie kamionů (vozidla nad 12 m délky):

Vloni projelo obcí celkem 264 375 kamionů – nejméně jich jezdí po půlnoci, nejvíce v odpoledních hodinách a vůbec nejvíce kolem 16. hodiny.

Celkově v minulém roce 2012 projelo oběma směry obcí Holohlav 4 811 707 motorových vozidel.

To je exhalace a hluku, které musí občané Holohlav každý den snášet – a naděje na převedení tohoto provozu na plánovanou dálnici je mizivá!!!

Ještě snad pro zajímavost – nejméně projelo za hodinu 28 vozidel v 1 hodinu po půlnoci na Nový rok. Největší provoz byl zaznamenán 11. srpna 2012, kdy kolem 11. hodiny dopoledne projelo obcí neuvěřitelných 1 470 motorových vozidel!

Podle údajů Ředitelství silnic a dálnic zpracoval Miroslav Volák

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Vážení čtenáři,

dovoluji si poinformovat vás o dění v naší mateřské škole od července do listopadových dnů. Jak si mohlo hodně kolemjdoucích všimnout, v červenci proběhla v budově výměna oken za plastová a byly zhotoveny nové dveře k zadnímu vchodu. Bohužel, naše mateřská škola neušla letos zlodějskému oku, v září se zloděj pokusil o vloupání do budovy a největší škoda - zbudované dveře poničil.

V mateřské škole jsme zorganizovali dvě divadelní vystoupení pro děti, v listopadu je připraven prožitkový program s živou ukázkou dravců a sov a postupně s tím, jak se i nejmladší děti vydrží delší a delší dobu soustředit, chystáme pro příští pololetí zařadit opětovně muzikoterapeutická setkání, canisterapii a spoustu dalších akcí.

Velmi nás potěšil velký zájem a hlavně i umělecká tvořivost rodičů, když jsme vyhlásili již tradiční nesoutěž v tvořivosti dětí a jejich rodin pod názvem Skřítek Podzimníček. Prostory před budovou školky se zaplnily během krátké doby nádhernými postavkami skřítků z různých přírodních materiálů a ti, kteří jsou vyrobeni z pařezů, šípků, šišek a podobně, určitě vydrží i přes zimu. Proč nesoutěž? V naší školce máme za to, že soutěže vedou k mnohdy zbytečnému poměřování se lidí a navíc ke zklamání účastníků, kteří se neumístí na prvních třech místech. Těch je většina. Tvoření by mělo vytvářet nejen radost, ale i přinášet pocit, že to mělo smysl. Kdo spravedlivě posoudí, co je hezčí, lepší, když každý výtvarník se záměrem udělat ho co nejlépe, jak to jen jde?

Další povedenou akcí byla Drakiáda organizovaná ve spolupráci s SDH Holohlav a OÚ Holohlav. Počasí bylo slunečné a přiměřeně větrné, na start přišlo celkem asi 56 pilotů různého věku, někteří draci létali opravdu vysoko a 2 uletěli úplně. Mateřská škola zorganizovala také několik přednášek pro rodiče a veřejnost, zde bych ráda poděkovala PharmDr. Lence Svobodové za moc hezkou přednášku o možnostech prevence a léčby zimních onemocnění pomocí homeopatie.

Ve spolupráci s odborníky jsme umožnili provést placené screeningové vyšetření zraku dětí těch zákonných zástupců, kteří o ně projeví zájem. Přece jen se nám zdá prospěšné umožnit přístup rodičům k dalším možnostem vyšetření zraku dětí celkem pohodlnou cestou pomocí vyspělé technologie, která dětem vyšetří zrak nejen odborně, ale i rychle a nenásilně. Včasné korekce zraku pak v mnoha případech zajistí odstranění některých vad úplně.

S dětmi se snažíme udržovat a slavit po celý rok ty nejběžnější tradiční svátky. Letos jsme se rozhodli rozšířit tuto paletu o celoškolní projekt Svatomartinský týden. Děti se ve třídách přiměřenou formou seznámily s významem tohoto svátku a společně postupně vyráběly velkého papírového koně na průvod, lucerničky, potom s pomocí učitelů pekly různé druhy pečiva. Ti nejmladší podkovičky z lineckého těsta, středňáci slané rohlíčky z nekynutého těsta a ti nejstarší tvarohové taštičky. Následující den všichni připravili a vyzdobili společně prostory třídy Sluníček tak, aby se tam ke stolům vešly všechny děti a uspořádala se ze všech těch dobrot velká hostina. Paní kuchařky přidaly ještě nakrájené ovoce. Ve čtvrtek jsme hned po svačince uspořádali svatomartinský průvod s bílým koněm a rozžatou lucernou ke Třem svatým, kde jsme si pak společně zazpívali písničky a zavolali na svatého Martina, aby dorazil se sněhovou nadílkou. Byl to moc povedený projekt, a těšíme se, že ho zařadíme i příští rok.

Nyní máme před sebou vánoční chystánky, pro rodiče a děti jsme připravili odpolední vánoční tvořivé dílny na výrobu papírových ozdob, vyhlásili jsme další tvořivou nesoutěž, tentokrát pod názvem Adventní kalendář, tak se těšíme, jakými krásnými výrobky vyzdobíme vnitřní prostory školky. Začínáme navrhovat program na besídku a budeme také očekávat návštěvu Mikuláše. Těsně před Vánoci pojedeme na zimní výlet do ZOO ve Dvoře Králové n. L., kde si ozdobíme vánoční stromčky vlastnoručně vyrobenými ozdobami, pak si projdeme zimní ZOO a prohlédneme zvířata. Tak, jak je vidno, žádná nuda!

Mažoretky Izabel

V měsíci září jsme se sešly po prázdninách nabitě novou energií a s nadšením na další rok, začalo se trénovat ve věkových kategoriích: Mini Izabel (předškolní věk) a Izabel (věk 6+). Oba soubory zvládly během měsíce nacvičit novou skladbu. Mini Izabel se skladbou od Hannah Montana se veřejně prezentovaly v Rodově při příležitosti vysvěcení nové zvoničky v Rodově. Akce se uskutečnila dne 26. 10. Navzdor blížící se zimě jim počasí přálo a v krásném slunečném odpoledni mohly vystoupit přímo na venkovním prostranství před zvoníčkou. Za svoji snahu byla každá členka týmu odměněna balíčkem se sladkostmi.

Ve stejný den se Izabel účastnily soutěže O pohár lanškrounské koruny 2013, která se uskutečnila ve sportovní hale Lanškroun. Izabel soutěžily se svojí skladbou od známé švédské hudební skupiny ABBA – Honey, Honey. V konkurenci sedmi týmů zabojovaly a umístily se na stupni vítězů, na krásném 2. místě. Každá dostala za odměnu stříbrnou medaili, sladkou odměnu v podobě dortu a drobné dárky. Společně se tým těšil z velkého poháru. Doufáme, že další soutěže, na kterých Izabel budou startovat, skončí stejným nebo lepším úspěchem, než v předešlé soutěži.

Oba soubory vystoupily na předvánočním posezení seniorů ve Dvořaně, konaném dne 26. 11., kde mohli senioři zhlédnout propracovanost choreografie mini mažoretek i velkého souboru.

Jak je vidět, letošní sezónu jsme zahájily v plném nasazení. Blíží se čas plesů a různých firemních večírků, kde si své publikum soubor Izabel najde. Zájemci se již hlásí o vystoupení. Kontakty jsou uvedeny na stránkách mažoretek Izabel.

V příštím kalendářním roce 2014 nás čeká především příprava na vrchol sezony Národní šampionát mažoretek ČR 2014. Mistrovská postupová soutěž se uskuteční v květnu v Chlumci nad Cidlinou. A pokud se týmu podaří předvést profesionálně provedenou skladbu, čeká je postup na zemské kolo ve Strakonicih a finále ČR v Poděbradech. Mezitím oba soubory čekají nepostupové soutěže po ČR. Doufáme, že se v dalším vydání Zpravodaje pochlubíme vítěznými poháry a medailemi.

Přejeme všem hezké prožití vánočních svátků a šťastný nový rok.

Mažoretky IZABEL, Holohlavy

Využiji tohoto prostoru a chtěla bych sdělit, že jsem moc ráda za to, jaká panuje ve školce atmosféra, na které se podílejí nejen zaměstnanci, ale i děti a rodiče. Myslím si, že naše společné tvoření a práce mají určité velký smysl k podpoření celkových dovedností a citového vývoje dětí, vědomí potřeby sounáležitosti a spolupráce nás všech, dětí a dospělých. Také děkuji touto cestou zastupitelům obce Holohlavy za vstřícnost při vzájemných jednáních a hlavně za velkou finanční podporu školky, protože bez toho by se jen těžko zajistil provoz, údržba, velké opravy a obnova na tak velké budově. Děkuji také všem těm, kteří jakkoliv podpořili školku finančně nebo materiálně.

Mějte pohodové svátky a spokojený celý následující rok 2014!

Renáta Smotlachová, ředitelka školy

Kriminalita v roce 2013 v teritoriu OOP Holohlavý

Je téměř konec roku 2013 a opět můžeme rekapitulovat bezpečnost a kriminalitu v obvodu PČR OO Holohlavý. Trestná činnost v počtu 160 trestných činů je za téměř 11 měsíců letošního roku nižší o čtyři případy než v loňském roce.

Rozdíl je však markantní v objasněnosti trestných činů, jenž je letos 47,5 % oproti 32,3 % v loňském roce. Policistům pracujícím na zdejší obvodní oddělení se podařilo ve spolupráci se sousedními obvody a kriminální policií objasnit krádeže vozidel, vloupání do objektů a novodobou trestnou činnost podvodů a zpronevěr. Trendem letošního roku je internetová kriminalita, krádeže nafty z nákladních vozidel a krádeže vozidel zejména domácí značky. Částečně zde byla potlačena i drogová scéna, a to nejen kouření marihuany. Pervitin i heroin se objevil ve střediskových obcích a byl též zajištěn. Drogy byly po zajištění odborně zkoumány a použity jako důkazní prostředek a dále k likvidaci. Několik jedinců je vzhledem k množství a nebezpečnosti trestně stíháno. Je to však boj na dlouhou trať.

Nejzajímavější trestnou činností byly a jsou podvody na internetu, kdy existuje stále velký počet vydražitelů, kteří posílají nemalé částky za věci, jenž neviděli, a bohužel již nikdy neuvidí. Policisté prostřednictvím televize i novin neustále na tuto kriminalitu upozorňují. Též snaha si tzv. šáhnout do tržeb se objevuje častěji než jindy a půjčovat si s tím, že nebudu mít čím splácet, je častým jevem – pro exekutory jistým zaměstnáním. Tato hospodářská trestná činnost v roce 2013 tvoří téměř 20 % veškeré kriminality na OOP Holohlavý, a bylo z této objasněno 68,9 % všech spáchaných trestných činů.

Nejvíce trestné činnosti bylo páčáno v lokalitě Smiřice, Černožice, Holohlavý a dále ve střediskových obcích Hoříněves, Předměřice nad Labem a Všešary. Při šetření přestupkové a trestné činnosti nám velmi pomáhá spolupráce s Městskou policií ve Smiřicích. Můžeme se místo řešení místních přestupků v oblastech dopravy a veřejného pořádku více věnovat kriminalitě. Informace z činnosti městské policie jsou potom využity i pro naši činnost a k objasňování protiprávních

jednání, totéž funguje i opačně – zveme strážníky k informačním schůzkám ve spolupráci s vedením města. To, že ani policisté nejsou ušetřeni zákeřných a brutálních útoků opilců, demonstruje nedávný případ napadení strážníků ve Smiřicích a policistů v Chlumci nad Cidlinou. Pachatelům hrozí až šest let odnětí svobody. Agresivita občanů se zvyšuje se stoupající hladinou alkoholu v krvi. Z občana „beránka“ je pak jiná obdoba zvířete, které by se však při srovnání muselo urazit.

Vzhledem k výše uvedenému je tedy důležité, aby existovala nejen stálá denní služba PČR, ale i silná služba noční. Kromě trestné činnosti řešíme přestupky dopravní, občanská soužití a majetkové přestupky. Do dnešního dne v počtu 260 přestupků, což je snížení v evidenci OOP Holohlavý o 30 přestupků proti roku 2012. Všechny tyto aktivity tvoří značnou administrativní zátěž, bez které nelze postupovat dále. Pomoc nám poskytuje i správní orgán ve Smiřicích konzultacemi, součinností a proškolením z přestupkové agendy. OOP Holohlavý má teritorium 117 km² o počtu 13 500 občanů a 30 obcí.

Mohl bych zde rozebrat další činnost, ale na toto zde není prostor. Policisté budou částí společnosti vždy chápáni jako perzekuční složka do doby, než je bude opravdu nutně potřebovat. Chci tímto také vyzvat všechny seniory, aby nepodléhali lákavým nabídkám zboží a nepouštěli si neznámé osoby do bytů a pokud mohou, ať raději volají policii či příbuzné nebo mladší sousedy.

Z lidského hlediska, tak jako v posledních letech, i letos nás trápí krádeže kovů na hřbitovech. Jde spíše o neúctu než vysoké škody. Nemáme však dostatek svědků nebo zachovalých stop. V této době nás proto povzbudila zpráva z Městského úřadu ve Smiřicích, kde projednávají budování kamerového systému v ohrožených lokalitách, což pomůže nejen bezpečnosti občanů, ale i nám policistům při objasnění protiprávních jednání.

Děkuji všem poctivým občanům, kteří nám pomáhali i být jen svojí pozorností a příkladnou ochranou vlastního majetku.

npor. Bc. Telecký Petr, vedoucí oddělení OOP Holohlavý

Podpora pro nedonošené děti a jejich maminky

V úterý 14. května jsem opět navštívila oddělení nedonošených na dětské klinice v Hradci Králové, kde mě jako vždy velmi mile přivítala sestřička paní Teplá s kolegyní. Myslela jsem, že konečně vezmu s sebou svoji dcerku Kamilkou, ale ta je už měsíc nemocná, tak snad někdy příště. Byla jsem moc ráda, že jsem tentokrát v kratší době opět mohla navštívit známá místa a předat krásné věci a přáníčka pro maminky a jejich miminka. Předala jsem tyto krásné věci: 10 ks brožurek od Nedoklubka – Narodilo se Vám miminko, dříve, než jste čekali, 17 ks krásně vyrobených přáníček od slečny Štěpánky Jelínkové (předčasně narozená 28. tt) z Humpolce a také 13 ks vlastnoručně vyrobených přáníček pro maminky a jejich kulíšky od maminek Alenky a Štěpánky Jelínkových z Humpolce.

Pomoci se rozhodly též maminky s dětmi z kroužku Kuřátko pod vedením Mgr. Šárky Pořízové z DDM ve Smiřicích u Hradce Králové. Společnými silami vyrobily 9 ks přáníček na vlnitém papíře, které zdobí optimistické keramické sluníčko a pěkný povzbudivý text. Dále pak 70 ks pletených a háčkových čepiček, bačkůrek a srdíček, které byly dárkově zabalené. Jmenovitý seznam pletacích a háčkovacích maminek: p. Štofaňáková, Ceplová, Majdjaková, Burešová, Knytllová, Pořízová, Řeháková, Pacáková a Kolmanová. Všem patří zvláštní poděkování.

Já a všichni z oddělení chceme všem moc poděkovat za věcičky a dárečky s přáníčky. Vše jsem předala a tím udělala velkou radost především maminkám, které povzbudí v jejich nelehké době každá maličkost a vědomí, že na to nejsou samy. Všem moc děkujeme a přejeme maminkám, kulíškům a také všem v nemocnici především hodně zdravíčka, štěstíčka a spoustu síly.

Lenka Jochovičová – koordinace Hradec Králové

Rodov má od konce října novou zvoničku

Poslední říjnovou sobotu odpoledne se sešli obyvatelé Rodova, aby společně oslavili návrat nové zvoničky na své původní místo, neboť stará zvonička byla odstraněna již začátkem tohoto roku, a to z bezpečnostních důvodů. Nová zvonička vzešla z ruky smiřického mistra řezbáře Miroslava Kříže, který pojal její výrobu méně tradičně a vytvořil tak originální dílo, které se stalo nepřehlédnutelným orientačním bodem v obci.

Srdečné pozvání na oslavu přijali i speciální hosté – starosta Luboš Tuzar s manželkou, dále pater Petr Šabaka a pater Alexander Paják z Holohlav. Po úvodním slově starosty Tuzara se řeči ujal pater Šabaka, který se zmínil obecně o historii zvoniček a zvonů, o jejich původním účelu a místní zvoničku vysvětlil. Poté již přihlížející potěšilo taneční vystoupení smiřických mažoretek, jejichž výstup za slunečního počasí byl veselou tečkou za společně stráveným odpolednem.

Kateřina Hodysová, Rodov

Jak se rodila nová rodovská zvonička?

Na počátku byl modřín (1) rostoucí u Labe. Po jeho pokácení byl pro účely výroby zvoničky odříznut kus o délce cca 9 metrů (2). Řezbář pan Miroslav Kříž ze Smiřic nakonec kmen zkrátil a nová zvonička má i se stříškou na výšku 5 m. Na kmeni pracoval řezbář cca 2 měsíce, do kmene vyřezal lipovou ratolest (3), která se kolem něj vine. Stříšku (4) zhotovil pan Ladislav Schiller, pod stříškou je umístěn zvon z původní zvoničky. Při osazování vypomáhala také pracovní četa městského úřadu (5). Novou zvoničku za hojné účasti obyvatel Rodova (6) vysvětlil P. Petr Šabaka (7), program zpestřily malé mažoretky (8). Nová zvonička vyšla na 31 tisíc Kč.

foto: Miroslav Kříž (1, 3, 4, 5, 7), Kateřina Hodysová (6, 8), Ing. Petr Filip (2)

Deset let Klubu střelců Smiřice

V letošním roce dovršil Klub střelců Smiřice první dekádu své existence. Na jejím začátku stála hrstka nadšenců, kteří ve svém volném čase postupně přebudovali prostor bývalé svazarmovské střelnice tak, aby vyhovoval aktuálním potřebám a požadavkům střeleckého sportu.

V současnosti má klub 25 členů, kteří se zde mohou věnovat klasické střelbě na zavěšené nebo otočné terče, akční střelbě na pohyblivé nebo stojící kovové a papírové terče, a díky nabídce, kterou klubu v rámci dlouholeté vzájemné spolupráce učinili střelci z polského Boguszowa-Gorce, bude možné si vyzkoušet také airsoftovou střelbu.

Klub pořádá ročně okolo 10 závodů, kterých se účastní 15 až 25 závodníků z celého regionu východních Čech a někdy i ze vzdálenějších koutů republiky. Tyto závody se díky originalitě střeleckých úloh, skvělé atmosféře a perfektní organizaci staly velmi populárními a z nich asi nejvíce Smiřický pohár, o který se soutěží už od roku 2004. Potěšující je, že i přes sílí konkurenci dosahují smiřičtí střelci vynikajících výsledků, a to nejen na domácí půdě, kde dokázali tolik cenný Smiřický pohár získat již čtyřikrát, ale i na závodech regionálních (Přelouč, Hostinné, Vrchlabí, Nové Lesy) a republikových (Hodonice, Žalany, Opařany, Kladno, Vyškov, Prostějov atd.).

Klub si je také vědom významu dorostu, a proto již od roku 2011 úzce spolupracuje se střeleckým kroužkem Domu dětí a mládeže. Mladí střelci tak mohou na klubové střelnici získat základní střelecké a bezpečnostní návyky na vzduchových zbraních a v případě zájmu mají možnost později přejít na zbraně malorážkové a poté i na zbraně větších ráží. Touto cestou si prošli i někteří ze současných velmi kvalitních střelců, například Martin Ivan a především Michal Štěpán, který se v letošním roce stal juniorským mistrem republiky, přičemž na tomto otevřeném mistrovství se zahraniční účastí obsadil celkově 13. místo v konkurenci 63 střelců, což lze považovat za vynikající

výsledek. Ještě výrazněji se Michal Štěpán prosadil na zářijovém mistrovství Evropy v Portugalsku, kde se v juniorské kategorii umístil na čtvrtém místě, jen velmi těsně za tradičně skvělými ruskými střelci, v kategorii soubojů byl třetí a ze soutěže čtyřčlenných družstev reprezentujících jednotlivé účastnické státy si odvezl zlatou medaili. Kromě těchto dvou vrcholných soutěží Michal Štěpán letos úspěšně absolvoval také závody na Slovensku, v Německu, v Srbsku a zúčastnil se závodů naší nejvyšší střelecké soutěže – Superligy. O střeleckých kvalitách Michala Štěpána svědčí i fakt, že od letošního roku reprezentuje jako smluvní střelec Českou zbrojovku, a.s., Uherský Brod.

Klub nyní nově nabízí zcela specifickou službu, která je v regionu Královéhradeckého kraje dostupná již pouze v Hradci Králové, a to přípravné kurzy pro zájemce o získání zbrojního průkazu. Budoucí střelci se v rámci těchto přípravných kurzů učí nejen střílet, ale především si zde osvojují zásady správné a bezpečné manipulace s krátkými i s dlouhými zbraněmi a se střelivem. Na klubové střelnici poté pod dohledem zkušebního komisaře a zástupců Krajské správy Policie ČR probíhá i vlastní zkouška odborné způsobilosti, jejíž úspěšné absolvování je jednou z podmínek pro získání zbrojního průkazu.

Jak vidno, Klub střelců Smiřice ušel od doby svého vzniku velmi dlouhou cestu a díky šíři klubového portfolia má každý ze členů klubu možnost se etablovat v oblasti, která je mu nejbližší, což lze považovat za základní cíl a smysl klubové činnosti.

Přehled závodů, kterých se naši střelci během letošního roku účastnili:

- 4.–5. května Mosquito Match (Komárno, Slovensko)
- 11. května IPSC eXtreme (Norimberk Lauf, Německo)
- 6.–9. června Extreme Euro open (Hodonice, okr. Znojmo)
 - největší střelecký závod na světě
 - (spolu s mistrovstvím světa a Evropy)
- 15.–16. června MČR IPSC (Opařany, okr. Tábor)
- 17.–18. srpna Open Delta Cup (Bělehrad, Srbsko)
 - nazývá se také „Mistrovstvím Balkánů“
- 24.–25. srpna GP Euro Challenge (Hodonice, okr. Znojmo)
- 8.–14. září Mistrovství Evropy IPSC (Barcelos, Portugalsko)
- 4. října MOS (Norimberk Lauf, Německo)

Dále jsme se 4x účastnili závodů Superligy – naší nejvyšší střelecké soutěže – v Hodonicích a Žalanech.

Informace o našem klubu a aktuální výsledky pravidelně uveřejňujeme na našich internetových stránkách www.strelnicesmirice.cz.

Klub střelců Smiřice

Z tenisových kurtů

Tenisové čtyřhry 2013

Desátý, jubilejní, ročník tradičního turnaje se uskutečnil předposlední červnovou sobotu 22. června 2013 na smiřických tenisových kurtech za pěkné účasti 15 dvojic. Vítězi turnaje se stali J. Ryšavý s L. Středou, místo druhé vybojovali V. Václavík a T. Dražan, na místě třetím se umístili P. Filip s L. Šedivým. Ceny pro vítěze věnovala firma BDK-Glass Smiřice. K dobré pohodě přispělo příjemné počasí i bufet s občerstvením. Své kolegy přišli alespoň povzbudit bývalí hráči Bohumír Šmejda a bratři Svatoňové - Jaroslav a Vlastislav.

6. července 2013 jsme se zúčastnili turnaje ve čtyřhrách v sousedních Černožicích. Loňské vítězství obhájila dvojice našich hráčů Petr Filip – Luděk Šedivý, když ve finále zvítězili nad dvojicí L. Jirousek – L. Středa.

Ing. Milan Plšek, foto VI. Sladký

„Pamětníci“ 2013

Sobota 7. září 2013 na smiřických tenisových kurtech patřila tradičnímu turnaji „Pamětníků“, bývalých i současných členů místního tenisového oddílu, starších čtyřiceti let. Sehrán byl již 37. ročník tohoto turnaje jednotlivců, pokračuje tak tradice založená VI. Svatoněm a J. Laburdou. Zúčastnilo se 16 hráčů, kteří o vítězství bojovali ve 4 kategoriích.

Ve skupině nad 40 let vybojoval vítězství L. Šedivý před druhým V. Loskotem a P. Filipem. Skupinu nad 50 let vyhrál P. Rousek, druhé místo obsadil P. Rohlena před třetím J. Říhou. Pořadí ve skupině nad 60 let bylo následující: L. Jirousek, R. Baborák a M. Plšek. Vítězem skupiny nejstarší nad 70 se stal K. Hradecký před J. Koudelkou a VI. Svatoněm. Podporu smiřickému tenisu přišli vyjádřit bývalí smiřičtí hráči B. Šmejda, VI. Šubrt, L. Žampa a J. Janoušek s J. Poláčkem. Poděkování za podporu této akci poskytnutím cen pro vítěze patří BDK-Glass Smiřice.

Ing. Milan Plšek, foto VI. Sladký

Posvícenské čtyřhry

Na závěr sezóny, vždy počátkem října, se utkávají rekreační hráči oddílů při posvícenských čtyřhrách. Letos se turnaj konal dne 5. října 2013.

Stojící zleva:

J. Říha, J. Mazák, L. Tuzar ml., R. Baborák,
L. Šedivý, K. Koháček, M. Plšek, K. Hradecký

V podřepu zleva:

L. Tuzar st., V. Javůrek, P. Filip, P. Rohlena

Vítězi se stala dvojice Baborák–Rohlena, blahopřejeme a za rok na viděnou!

Ing. Milan Plšek, foto V. Tuzarová

HOLOHLAVY OPEN 2013

Začátkem června odstartoval 3. ročník tenisového turnaje HOLOHLAVY OPEN 2013. Zájemci se mohli přihlásit do dvouhry i čtyřhry. Ve dvouhrách soutěžilo 20 tenistů a 14 párů ve čtyřhrách. Turnaj probíhal od 1. června do září. Finálové zápasy a zápasy o třetí místa se hrály 8. září.

Sehraný pár David Hanzlíček a Jan Veselka neměl přemožitele a ve finále porazil Lenku a Martina Nasvetroví. Touto výhrou navázal na

vítězství v prvním a druhém ročníku. Třetí místo obsadili Miroslav Burian a Jan Koutník. Ve dvouhře dominoval Tomáš Vébr, který porazil ve finále dvojnásobného vítěze Davida Hanzlíčka. Na třetím místě se umístil Jarda Černý.

Všem tenistkám a tenistům děkuji za účast a gratuluji k výborným výkonům, které předvedli.

Lenka Nasvetrová

Smiřický zahradník Ludvík Ježek – 2. část

Rok 1926 – co všechno se může za pouhý rok stát a jak to může změnit směřování životem. Návštěva pouti v Bohuslavicích? Ne – to byl jen náhodný začátek vztahu dvou lidí, kteří se sešli a v duchu jejich vychování, povah i doby, spolu následně prošli celým životem. To byla záležitost osobní, ale ani povinnosti nezůstávaly stranou. Konečně, se souhlasem a za aktivní spolupráce Dr. Malburga vzniká rozárium. Slovo vzniká naprosto nevysvětluje množství starostí, práce a vědomostí vložených do zahradnického termínu „růžařství“. Současně se měnil i profesionální vztah zaměstnavatele a zaměstnance ve vztah dvou lidí, kteří si jeden druhého vzájemně vážili. Být osud vldnější, možná by se mezi nimi vyvinulo i přátelství založené na vzájemné úctě, stejné jako mezi „šéfem“ a Ing. Pleštem či líkérmistrem panem Sladkým.

O následujícím roce lze vyčíst, že byl pro mladého muže nejzávažnějším. Láska mezi ním a milovanou „Nežkou“ byla se souhlasem dívčiny rodící stvrzena svátostí manželskou. Skromný povzdech ženicha k hluchosti svatby a účast 60 hostů svědčí o tom, že sám bombastičnost nemiloval. Následující odstavce popisují změnu, kterou s odpovědným člověkem udělá založení vlastní rodiny. Důrazně se přihlásila touha po založení vlastní nezávislé existence. Byla podporována i prakticky uvažující manželkou. Oba manželé jakoby dvouhlasně vyjadřovali cíl svého snažení, chtěli se stát samostatnými. V závěru této části zápisků se letmo objevuje vyznání trvajících duchovních hodnot i činy s náboženským podtextem. Pasáž je uzavřena datem 14. 4. 1927.

Pak následuje přerušení zápisků na více než 10 let. Kolotoč života byl stále rychlejší, autor se zmiňuje o celodenním vytížení. Později se vrací k létům, která považoval za šťastná. Přivítali v rodině první dítě, syna Otu. Jedna z prvních otcových myšlenek zde je „Práce pro tři je obrovská vzpruha. Co mi scházelo v dětství – láska, snažím se dát hochovi.“ A hned zase k práci. Je zřejmě hmotně dobře ohodnocena, zaměstnavatel si dovedl lidí jeho typu vážiti. Mzda 1 100 Kč, úhrada nemocenského a penzijního pojištění, naturální byt, otop, úhrada daní a procentní podíl na tržbě, pohybující se od 4 do 8 tisíc ročně. To je podnětem spokojené poznámky, „pilně ukládáme“.

A ještě jedna hrdá až trochu pyšná poznámka. Pro Otu (syna) poslal pan doktor, mimo jiné, hedvábné křtící potřeby. Ohodnocení práce a zřetelná osobní náklonnost nebyly šefovým vrtochem, ale vyrostly na záhonech tvrdé dřiny a odborných schopností. Třeba poznámka: „Mimo rozšiřování růžových školek začínám pěstovati jiriny i ze semen, v nich mám rovněž úspěch“. O obecné vážnosti mezi občany svědčí i fakt, že byl v roce 1931 zvolen radním města. V témže roce přichází do rodiny další člen, syn Ludvík. Radost rodičů veliká, i když maminka toužila po děvčátku.

Přes postupující krizi a obtíže, týkající se zejména firmy Malburg, prosperovalo zahradnictví více než uspokojivě. To umožňuje připravit stavbu vlastního domu, byla zakoupena parcela za vlečkou. Pak zasahuje osud. Šéf firmy Dr. Oswald Malburg umírá při „šílené jízdě“ autem, u Lochenic dne 13. 3. 1930. Příčina neštěstí nebyla nikdy uspokojivě vysvětlena. Obecně bylo známo, že podnikový řidič byl opatrný a spolehlivý, pan továrník byl rovněž zkušený řidič, mnoha dálkovými jízdami zocelený. O vnitřních poměrech v rodině Malburgů se autor nikde nezmiňuje, neměl intriky ani pomluvy rád. V souvislosti s potenciálním novým šéfem firmy, synem JUDr. Malburga, pak suše poznamenává: „Mladý pan Malburg, dosud nezkušený, pouští se několikrát týdně do Prahy, kde holky a hakenkrajcleři ho stojí velké peníze a továrna hyne. Na zahradách se šetří, dva příručí jsem nucen propustiti. Zbývají mně dva kočí, tedy starostí s prací moc. Pracuji již od 4-5 hodin ráno do 9 hodin večera. Staviteli Václavu Voltovi zadána výstavba vlastní vily v dnešní ulici Jiráskova. Stavba předána na klíč v říjnu 1934.“ A zde již zápisky končí.

MALÉ DOVYSVĚTLENÍ

Firma již byla akciovou společností, v níž většinu akcií držel bratr zemřelého, velkostatkář a majitel panství v okolí Štýrského Hradce Georg (Jiří) Malburg, když uhradil dluhy svého bratra. Mladý JUC. Rudolf Malburg, věčný „kandidát práv“, byl pilným návštěvníkem schůzek „buršňajšaftů“, německých vysokoškolských spolků, slynoucích popíjením piva, vyhraněným nacionalismem, bitkami a obecnou arogancí. Snad i proto nikdy nedostudoval. Asi si tak trochu kompenzoval své rasové problémy. Byl synem maďarské šlechtičny (baronky) a pokřtěného žida. Tím měl založeno nejen na své komplexy, ale později i na vážné potíže s rasovým původem. (lk)

Ježkovi měli dva syny. Starší Ota (*1928) vystudoval Učitelství institut v Hradci Králové, poté dva roky učil v Markoušovicích a dále už pak ve Smiřicích. Od roku 1966 byl tajemníkem zdejšího NV, dále pak pracovníkem Okresního školského úřadu v HK, k zahradničení měl tedy daleko. Zemřel v roce 2012. Jeho žena Marta pracovala u Ježků v zahradnictví, pěstování květin bylo vždy jejím velkým koníčkem. Zemřela ve věku nedožitých 80 let, v červenci 2013.

Mladší syn Ludvík (*1931) vystudoval VŠ zemědělskou v Brně, na této škole poté vyučoval, později byl vedoucím zahradnického úseku v JZD Brno–Tuřany, v Brně se i oženil a do Smiřic se již nevrátil. Zemřel v Brně roku 1988. Po válce v roce 1945 začíná budovat pan Ludvík Ježek vlastní zahradnictví, živnostenský list mu byl vystaven v dubnu 1947, výstavbu vlastního podniku dokončil v roce 1949. Přišel však „Vítězný únor“ a později pak zabavení majetku buržoazie. Pan Ježek se opět stává zaměstnancem, tentokrát ve svém vlastním zahradnictví. Zahradničení zůstal přesto věrný až do své smrti, sedřený těžkou prací umírá v roce 1962, rok před dosažením důchodového věku. (mp)

Ing. Milan Plšek, zpracováno dle článku Ing. Lubomíra Kupky
foto Otokar Ježek

Smiřické Vzácné

Ať už tady bydlíme nebo jsme někdy s tímto malým městem přišli do styku, přídomek „smiřické“ probudí v každém z nás méně či více rozdílné myšlenky. Dokonce i v lidech, kteří ve Smiřicích nikdy nebyli, ani je nikdy neviděli. Snad všichni rodilí Smiřičáci alespoň jednou své město obhájovali v tom nejlepším světle, jaká je to tady paráda, a že pomalu všechny cesty vedou jenom sem nebo pokud jinam, tak jen přes nás. Nemusí to být většinou pravda, vždyť je tady pořád co vylepšovat. Myšleno především v kontextu dob minulých, někdy příznivých, jindy tragických.

Chceme-li však něco změnit k lepšímu, nemůžeme tápat ve vzpomínkách a neustále se obracet k dobám hojným. Vše, co se tu odehrálo, se stalo naší zkušeností, co se děje, je skutečností a budoucnost si teď právě kolektivně modelujeme. Jedině to, co se nestalo se může změnit. Žádný smiřický šlechtic zdejší kraj už nespasí, kaple se nestane katedrálou a Labe se do svých starých řečišť nevrátí. Jsou to místní lidé, kteří se na tváři svého města podepisují. Díky všem moudrým, pracovitým a poctivým, soucit těm hloupým a nepříznivým.

Co můžu udělat pro svou obec úzce souvisí s tím, co umím nebo dokážu. Proč chci něco dělat záleží na moji motivaci a na tom, co od toho očekávám. Právě to očekávání mne může od všeho odradit, vidina zmaru nebo dokonce obava z nedostatečné satisfakce. Nikdo ale neví, kolik energie ještě mám a kolik času mně na všechno zbývá. Zamyslím se a něco s tím udělám? Alespoň se o to pokusím...

ZÁCHRANA STARÉ OVOCNÉ ALEJE

Bývaly doby, kdy každé malé dítě znalo místní odrůdu jabloně nazývané Smiřické, pomologicky Smiřické Vzácné. Místní odrůda, jejíž původem byl na přelomu 19. a 20. století označen semenáč jabloně v zámecké zahradě. Historická data poznamenávají, že byl v místech tohoto matečného stromu zřizován park a právě chutné plody tento matečný strom uchránily před pokácením. Z dnešního pohledu se tato odrůda jeví jako jednoznačné dědictví místního, respektive národního významu. Na jednu stranu nám to ráno vstávat nepomůže, na stranu druhou je to jedna ze značek, která smiřickou obec reprezentuje příjmením na smyslové úrovni.

Tato dnes již stará odrůda je mezi českými zahrádkáři a sadaři celkem oblíbená a ve specializovaných ovocných školkách v podstatě vždy zastoupená. Jediným místem, kde se jí ale poslední dobou nedaří a stává se zapomenutou, jsou právě Smiřice. Kdybychom chtěli najít nějaký starý strom, který by si takzvané pamatoval ten původní mateční, mnozí z místních by ani nevěděli kde a možná by ani svoji Smiřickou nepoznali. To nikomu taky složenky nezaplatí, ale snad rozšíří povědomí o tom, co všechno je tady doma.

Jedna taková stará alej tu stále ještě je. Nachází se v severovýchodní části katastrálního území města, v sousedství vodní elektrárny na řece Labi, na hranách odvodňovacích kanálů bývalých luk. Do konce minulého roku se zde nacházela zčásti torza 14 vzrostlých starých jabloní, s větším poměrem právě těch Smiřických. Odhadované stáří stromů je okolo 80 až 90 let, což připadá na období výstavby vodního jezu na Labi a s tím spojených meliorizací okolních luk v dobách po první světové válce. Toto období je mezníkem této odrůdy, kdy se připravovalo a realizovalo její uznání jako samostatné odrůdy. Proto se z pohledu ovocnářského jedná o jedinou původní skupinu stromů, která se tímto stává důležitým genofondem.

Záměrem mým a mých blízkých přátel bylo tuto alej zachránit a pokud možno obnovit. Přistoupili jsme k tomu jako k občanské iniciativě a oslovil jsem majitele dotčeného pozemku, jímž je pozemkový fond, který dal souhlas k ošetření a obnově stromořadí. O záměru jsme informovali starostu města pana Luboše Tuzara, jehož prostřednictvím jsme požádali o finanční podporu pro realizaci obnovy a výsadby. Díky vstřícnosti města jsme nakonec mohli v únoru 2012 nasbírat s Danielem Boznerem v aleji rouby jabloní a požádat pana Aleše Matějčka, který zastupoval Výzkumný a šlechtitelský ústav v Holovousích, aby nám je profesionálně narouboval na tzv. vysokokmeny. Ještě tentýž rok, 29. prosince jsme starou alej doplnily 20 novými roubovanci odrůd Smiřické Vzácné a Car Alexander.

V těžce zkoušených podmínkách se jich díky letošnímu vlhkému a chladnému roku 18 ujalo a v příštím roce je čeká zapěstování do korunky. Co se týče zmiňované aleje, je naším cílem ji v následujících letech formovat a pokud podmínky dovolí, tak ji obnovovat v dalším rozsahu. Jsou to právě stará ovocná stromořadí, která nejen podél cest, ale i v krajině nenávrtně mizí.

Všem, kteří nám nezištně pomáhali, upřímně děkujeme, jmenovitě pak i Michalu Kračmarovi, Jiřímu Duškovi, Janu Šolcovi, Martinu Hníkoví, Tomáši Felbrovi a především Danielu Boznerovi a Aleši Matějčkovi, kteří jsou ochotni odborně dohlédnout na údržbu celé aleje.

David Stojan
foto www.smirice.eu/jine/smiricke/jablko.htm

Staří kantoři vzpomínají

Do školy jsem začal chodit v Černilově v roce 1941 – tj. před 72 lety. Budova černilovské školy stála teprve 11 let a patřila tehdy mezi nejmodernější v naší republice. Shodou náhod o 12 let později jsem na této škole začal jako osmnáctiletý učitel – byl jsem jen o 4 roky starší než žáci z deváté třídy. Za těch dvanáct let se nic na vybavení školy nezměnilo. Ve třídách byla normální prkenná podlaha a u stropu bylo jedno osvětlovací těleso se 60W žárovkou! Lavice byly sice bytelné – dnes by je ale žádný ředitel nechtěl ani zadarmo. Učitel měl k dispozici černou dřevěnou tabuli a křídly. Podle mě se žáci naučili vše potřebné pro další život.

Na začátku listopadu jsem navštívil zdejší smířickou školu, kde jsem učil 27 let. Za tu dobu se toho na škole změnilo hodně. Největší změnou byla přístavba učebnového pavilonu a přístavba školní kuchyně. Interiér se hlavně v poslední době změnil k nepoznání – ve třídách i na chodbách je to pro mě úžasná změna – vše to dělá velmi dobrý dojem. Ale i technické vybavení tříd je na úrovni – nové tabule, promítací systémy, které neumím ani pojmenovat, počítačové učebny. Prostě – nic nebrání tomu, aby dnešní děti chodily do školy rády a aby si přinesly do života co nejvíce poznatků. Ale... spíš opak bývá pravdou.

Dostalo se mi do rukou povídání učitele v důchodu z Horní Branné (mimochodem do školy zde chodil holohlavský starosta pan Malinský) pana Jaroslava Vacka. Jak se říká, mluvil mi z duše. Použiji tedy jeho slova: „Ministři školství se střídají jako apoštolové na orloji. Každý z nich přichází většinou s nedomyšlenou koncepcí. To vede k tomu, že jsme svědky zmatků nejen kolem maturit, ale i kolem učebních náplně na jednotlivých školách. Díky „Rámcovým učebním plánům“ si každá škola rozhoduje, která témata v jednotlivých předmětech bude učit, a která jednoduše vynechá. Když potom žák přejde na jinou školu, může se mu stát, že něco se bude učit dvakrát a něco ve škole neslyší vůbec. Když k tomu přičteme existenci různých pojetí základních škol (jako jsou např. Waldorfské školy), snaha zavést pro děti nový typ písma, kvůli obezitě dětí zavést větší počet hodin tělocviku (bude stačit tělocvična?) a další.

Lze tak konstatovat, že v našem školství změny principů výuky vedou k chaosu a nesystematičnosti. Nevím, zda by nás mělo potěšit zjištění, že ve školství docházelo k různým „kotrmelecům“ i dříve. My starší si vzpomeneme na období po roce 1948, kdy byl ministrem školství Zdeněk Nejedlý. Pod jeho vedením se zcela změnilo střední školství – zanikla reálná gymnázia (reálky), obchodní akademie – zato se objevily tzv. jedenáctiletky, pak dvanáctiletky, ekonomické školy apod. Tehdy jsme plně kopírovali sovětskou pedagogiku (jakou dnes?) ještě v době, kdy významní sovětské pedagogové jezdili do Československa studovat pedagogiku Jana Amose Komenského.

Díky historickým materiálům z období 30. let naší první republiky je možno podat svědectví, že systémový chaos ve školství není „vymozčeností“ pouze dnešní doby. Tak např. formuláře školních vysvědčení – tehdy „Školní zprávy“ se měnily prakticky z roku na rok. První formuláře byly celoroční a známky se sem psaly i za čtvrtletí. V dalších letech se psaly známky pouze za pololetí a čtvrtletní rubriky se proškrtávaly. Později byla zavedena vysvědčení vždy za jedno pololetí. Na některých vysvědčeních bývaly i rubriky pro hodnocení pilnosti a úpravy písemných prací. Mateřský jazyk byl hodnocen třemi známkami – za čtení, za mluvnici – pravopis a za sloh. Samostatným předmětem bylo i psaní – krasopis. V rámci ručních prací bývala i „nauka o domácím hospodaření“. Podobný předmět se má nyní po sedmdesáti letech zavádět jako převratná novinka.

V době německé okupace byla Školní zpráva za 1. i 2. pololetí. Údaje musely být v českém a v německém jazyce. Pod chováním byl hned německý jazyk a pak náboženství. V té době se mohla u slabého žáka dokonce objevit šestka!

Mnohé se postupně ve školství měnilo. Něco bylo ke prospěchu, něco se nepovedlo. Nyní se žije velkým tempem. I do škol přicházejí nové technologie, děti pracují s počítači, tablety, kalkulačkami a s dalšími vymoženostmi. Školství však v tom zatím dosti tápe. Místo znalostí se hodnotí „kompetence“, vymýšlejí se v potu tváře „vzdělávací projekty“. Zapomíná se při tom na našeho učitele národů Jana Amose Komenského, který prosazoval to, že se děti nejvíce naučí tehdy, je-li „škola dílnou lidskosti a hrou“.

Ještě jedna změna – v době mého studia (1953–1957) se určitou dobu nepoužívaly vysokoškolské tituly – byli pouze promovani lékaři, promovani inženýři apod. Učitelé získávali titul „promovaný pedagog“ – nyní jsou Mgr. Já se hlásím k tomu, že jsem nyní už jen obyčejný učitelský důchodce.”

Miroslav Volák

Dipl. Ing. Peter Malburg

Málokdo z rodilých Smiřičáků nezná jméno Malburg, každý ví, kde byla Malburgova fabrika, k ní vedla Malburgova vlečka a uprostřed města stojí Malburgova vila (dnes DDM). Malburgova likérka byla největším zaměstnavatelem pracovníků ze Smiřic i okolí. Na jejím místě byla postavena Pektinka, převzala ji dánská firma Danisco, dnes patří do koncernu DuPont. Nalézá se naproti našemu městskému úřadu. Po válce byli Malburgovi vyhnáni z vily, nejprve nasazeni na práci na statku Zderaz a poté opustili republiku. Majitel likérky JUDr. Oswald Malburg zahynul již v roce 1930 při autonehodě u Lochenic, kamenný památníček tam stojí dodnes. Malburgova hrobka vévodí smiřickému hřbitovu, udržovaná je dnes městem.

Během srpnové návštěvy rakouských Alp jsme se rozhodli navštívit i podhorské alpské městečko Stanz, kam byli po válce vysídleni potomci JUDr. Oswalda Malburga. Stručné informace o tom, kde rodina Malburgova po válce žila, nám poskytl pan Václav Prostředník, který Malburgovi ve Stanzu navštívil v roce 1959, při své cestě do Holandska a Německa. Dle jeho vzpomínek byla žena pana Oswalda baronka Ilona tehdy vážně nemocná, už pouze ležela v posteli. Starala se o ní její dcera Irmgard, syn byl již po smrti. Žili tam u Georga Malburga, bratra Oswalda, v jeho domě a od něho a jeho rodiny podporování. Paní baronka se zajímala o to, zda v jejich smiřické vile stále funguje loutkové divadlo, jak se daří lípám na zahradě a kam se poděl křišťálový lustr z přijímacího pokoje.

Její dcera nebyla v Rakousku spokojena, nežilo se jim tam moc dobře. Později ještě párkrát Smiřice a rodinnou hrobku na našem hřbitově navštívila. Chtěl jsem získat informace o konci této Malburgovy rodiny, doplnit a ukončit tak rodokmen Malburgů, který na internetových stránkách města zpracoval pan Andrýs dle podkladů od Ing. Kupky. Syn Rudolf i dcera Irmgard zemřeli bez potomků, nevěděli jsme ale kdy a kde, baronka Ilona měla zemřít asi rok po návštěvě pana Prostředníka. Chtěli jsme získat tyto údaje na místním hřbitově, případně se pokusit kontaktovat někoho z potomků tamějších Malburgů. Hřbitov jsme našli snadno u kostela, ale hrob se tam nenachází. Zemřeli totiž bez dalších potomků, a tak hrob po 30 letech zanikl.

Ubytovali jsme se v soukromí a poptávali se na Malburgovi. Mile nás překvapila paní domácí, s Malburgovými se znala a ochotně nám sjednala schůzku s panem Petrem Malburgem a jeho ženou, kteří byli velmi překvapeni, že z nějakých Smiřic se zajímáme o Malburgovu rodinu. Pan Peter Malburg je vnukem Georga Malburga, ke kterému se smiřičtí Malburgovi po vyhnání, po válce, uchýlili. Narodil se roku 1926, vystudoval lesní inženýrství a ve svém věku je ve velmi dobré kondici, dříve byl vášnivým nimrodem. Se zájmem si prohlédl námi zpracovaný rodokmen, požádal o kopii a doplnil nám požadované údaje.

Na baronku Ilonu Malburgovou a její děti se pamatoval. Pan Peter Malburg je podruhé ženat, s první ženou má tři děti, je správcem rodinného majetku. Nejstarší syn Georg žije v Americe, mladší Christian je ve Vídni a nejmladší dcera Beatrice v nedalekém Dickenbachu. Po kratší společné procházce po Stanzu jsme se s milými hostiteli rozloučili, poděkovali za informace a pokračovali ve svém dalším programu.

Prošli jsme si vyhlídkový okruh okolo obce Stanz–Sonnenweg, s nádhernými výhledy na městečko i okolní hory. Navštívili jsme i nejznámější poutní místo této části rakouských Alp–Mariazell a jeho basiliku. Další den jsme věnovali vysokohorské železniční trati Semmering, trasu cca 40 km jsme si projeli vlakem tam a zpět. Trať prochází 15 tunely, přes 16 viaduktů a v nejvyšším bodě překonává nadmořskou výšku 1430 m. Kultura cestování rakouskou železnicí je nesrovnatelná.

Na doporučení paní domácí jsme navštívili také Pilgerkreuz am Ölberg nad obcí Veitsch nedaleko Mitterdorfu. Monumentální konstrukce 41 m vysokého dřevěného kříže upoutá již zdáli. Výstup po schodišti představuje stvoření světa. Sedmé patro schodiště je tedy odpočinkové, v příčném rameni ve výšce 27 m je vyhlídková plošina.

Poslední den jsme věnovali návštěvě historického města Salzburg a jeho památkám. Zajímavý byl rovněž večer lidové hudby v místním hostinci, kde vystupovali amatérští hudebníci z blízkého okolí. Lidové kroje, kožené křasáky s kšandami, tahací harmoniky a klarinety udávaly zábavě tón. Cestování po rakouských dálnicích bylo pohodové, počasí příjemné, spokojeni jsme se vraceli domů.

Milan Plšek

Smiřičtí ze Smiřic

Bydlíme ve Smiřicích – jejich jméno můžeme spojovat s významným českým rodem pánů Smiřických ze Smiřic. Nebude jistě na škodu seznámit se s osudy tohoto rodu.

Prvním známým zástupcem tohoto rodu byl Václav Smiřický ze Smiřic – toho můžeme považovat za praotce rodu Smiřických. Někdy kolem roku 1405 koupil Čibuz a Smiřice od Beneše z Choustníka – královské oblíbence, nejvyššího písaře, později i hejtmana na Vratislavsku a Svidnicku. Později přikoupil Václav Smiřický i Holohlavy. Více o něm není známo – jen to, že byl pochován v Holohlavech. Ještě za svého života postoupil získané statky svým synům Janovi a Hynkovi – ti byli bezdětní a Smiřice se už nikdy ironií osudu nedostaly do rukou Smiřických – a to se Smiřičtí stali později nejbohatšími feudály v naší zemi. Když Hynek Smiřický roku 1476 zemřel, majetek po něm převzala vdova Kateřina z Miletína. Jeho bratr oželel zdejší majetek po otci a dnes bychom řekli, že přestoupil na politickou dráhu.

Znak Smiřických tvořil štít kolmo dělený – stříbrný a černý. Klenotem byl pár orlích křídel stejných barev.

Syn Václavův pan Jan Smiřický (1417–1453) je připomínán v r. 1417. V té době bývalo dbáno úzkostlivě na přednosti rodů. Bylo zle, pokud někdo řekl staršímu rytíři „novotný“ – novotný nebylo tehdy totiž bráno jako příjmení, ale jako označení nového – začínajícího rytíře. Smiřickému bylo naznačováno, že nepochází z dobrého rodu. Ten proto vedl spor, ve kterém obhajoval svůj rod. Dostavil se proto r. 1417 před nejvyššího maršálka a před králem jmenované pány. Jako svědky si přivedl svého otce a mnohé pány a panoše. Dokázal, že oba dědové i báby jeho byli rodu vladyckého. Zároveň předložil čtyři klenoty a štíty po svých předcích. Po uznání předložených důkazů obdržel list, který dokazoval dobré jméno jeho rodu – tento důležitý list pak náležitě opatroval.

Je nutno připomenout, že Smiřice byly tehdy pouze velmi malou osadou, kde byla tvrz a nejvíce 15 až 20 domů! To vše bylo soustředěno pouze v místě současného zámku, obklopeného tehdy dvěma rameny Labe. Obě tato ramena byla v minulém století zasypaná a Labe od 30. let teče v současném korytě.

Nutno říci, že Jan Smiřický už od svého mládí ve Smiřicích nepobýval. Byl zaměstnán veřejnými záležitostmi. Jako velmož pobýval v Praze nebo na svých hradech – zvláště na hradě v Roudnici. Jeho politická působnost byla význačná. Data jeho života naznačují, že to bylo v období husitského hnutí. V husitských válkách držel se stranou Pražanů. R. 1421 dobyl Jan Žižka na válečné výpravě Jaroměř, Dvůr Králové

a Trutnov. Potom se vydal na západ – přes Mělník směřoval do Litoměřic. Této válečné výpravy se zúčastnili hradečtí a také i pan Jan Smiřický. Právě ve stejném roce byl Jan Smiřický Pražany ustanoven za hejtmana na Mělnicku. R. 1423 se zúčastnil jako zástupce zemanstva a pomocník Pražanů sněmování v Praze, jehož námětem bylo zajištění klidu v zemi. Zde byl Jan Smiřický zvolen za jednoho ze správců, kteří měli za úkol obstarávat zemskou vládu. O dva roky později Jan Smiřický vyjednával o urovnání sporů mezi Pražany a Táboři. Klonil se totiž stále k umírněnější straně, tj. ke straně, která byla nakloněna králi.

V dalších letech se začal čím dál více angažovat v politice. R. 1427 se propůjčil k tomu, že společně s Divišem Bořkem jednali zrádně s agentem braniborského kurfirsta Friedricha. Při jeho vpádu do země mu měly být vydány některé hrady. Jan Smiřický byl za to uvězněn v pražské radnici. R. 1428 byl osvobozen z vězení nějakou dívkou. Vrátil se na svou Roudnici, vysmíval se Pražanům a jak mohl, tak jim škodil. Přestal až teprve tehdy, když mu kůň pohmoždil nohu. R. 1434 byl Jan Smiřický mezi posly na sjezdu v německém Řeznu, kde bylo vyjednáváno o přijetí Zikmunda za českého krále. V posledních letech života odstoupil Jan Smiřický od kalicha docela a začal se hlásit ke katolické víře. V roce 1445 přivěsil svou pečeť k listu papežovi, aby nebyl Jan z Rokycan zvolen arcibiskupem.

I dnešní politici (Hašek, Škromach, Tejc a Zimola z ČSSD) poznávají, že ne vždy se mohou vydat jejich politické záměry. O tom se přesvědčil ve své době i Jan Smiřický. Tehdy se jednalo o přijetí Jiřího z Poděbrad za zemského správce. Jan Smiřický byl protivníkem Jiřího z Poděbrad a protěžoval na toto místo mladého krále Ladislava, který měl urovnat rozhárané poměry v zemi. Jan Smiřický poslal králi Ladislavovi posla s dopisem tohoto znění (v původní úpravě):

„Jan Smiřický králi Ladislavovi pozdrav!
Chválím to, že co nejdříve do království přijítí miníš;
Kdybys jen přišel, abys kraloval a ne abys jiným poddán byl.
Ale abys neoděný a bez moci přijítí měl, tož chváliti nemohu,
leč matka-li Tvá Tebe o dvou hlavách porodila,
abys jedné přátelům svým ve Vídni zanechal a druhou
nekonečné a nestálé víře české svěřil. Měj se dobře!“

Jiří Poděbradský naléhal na knížete Celského, svého prvního radu, aby mu vysvětlil, proč mladý král váhá přijet do Prahy. Celský mu předal výstražný list Jana Smiřického. Jiří Poděbradský pak na zasedání položil před pány tento list a tázal se, jaký ortel zasluhuje zrádce. Všichni potvrdili, že pisatel je zrádce a rušitel obecného dobrého, a že si zasluhuje smrti nejohavnější. Ke všem se přidal i Jan Smiřický. Jan Smiřický, odsouzený i vlastními ústy, byl zajat a uvržen do vězení. V té době byla „spravedlnost“ zjednána neprodleně. Hned dalšího dne byl před pranýřem na Starém Městě Pražském 7. září 1453 sťat. Jeho tělo bylo pravděpodobně pochováno ve špitále u mostu.

Těžko říci, zda šlo skutečně o jeho nedobré nebo neobratné působení v politice, a nebo zda nešlo o intriky a politické spiknutí proti němu, na které doplatil životem. Pro zajímavost je možno uvést obsah jeho poslední vůle:

„V poslední vůli své poručím mezi jiným svůj zlatohlavý plášť knězi oltářníkovu v klášteře roudnickém, aby z něho byl udělán ornát k službě boží pod obojí způsobou. Kněze Martina, zpovědníka svého, pak prosím, by v Roudnici k paní jel, aby jí radil a věřím, že dle jeho rady sama i děti spravovati bude a zvláště věřím, že paní všechny přípravy, krumpování, zápony na svých přípravách zruší a děti v ty žádné přípravy připravovati nebude, též aby to prodáno aneb chováno bylo na jiné dobré těch dětí.“ (Prostota a neparádnost byla heslem tehdejší přísné doby.)

V letošním roce kolem mimořádných voleb můžeme sledovat lité politický boj. Členové parlamentních stran doslova bojují o místa v parlamentu, ve vládě, v dozorčích radách apod. Vše to i uvnitř politických stran. V době života Jana Smiřického žádné politické strany nebyly. Nenamlouvejme si však ani trochu, že to muselo být bez politiky lepší.

Jan Smiřický bojuje ještě v r. 1426 u Ústí nad Labem na straně Pražanů, ale už při přípravě další kruciády nabízí spolupráci braniborskému kurfiřtovi Fridrichovi a poskytuje mu cenné informace. Patří také k přívržencům Zikmunda Korybuta, uchazeče o český trůn. Korybutovi se pokouší r. 1427 násilím odstranit své odpůrce v Praze a po nezdařeném převratu končí ve vězení. Uvězněn byl i Jan Smiřický. Byl mu zabrán majetek a je zbaven funkce mělnického hejtmána. Po útěku z vězení se přidává na stranu Zikmunda Lucemburského, který po zvolení českým králem r. 1436 odmění Jana ze Smiřic rozsáhlými statky a potvrzuje mu držbu Roudnice. V držení má Housku, později i Bezděz, Jestřebí a Lysou nad Labem.

Své společenské postavení Jan ze Smiřic posiluje i sňatkem s dcerou jednoho z nejvýznamnějších panských rodů Markétou z Michalovic. V roce 1437 ho Zikmund jmenuje jedním ze zemských hejtmánů, kteří mají řídit zemi po dobu jeho nepřítomnosti. Po smrti posledního Lucemburka Jan Smiřický usiluje o zvolení jeho zetě Albrechta Habsburského. Je členem poselstva katolíků a umírněných husitů, které odjíždí k Albrechtovi vyjednat podmínky jeho přijetí. Král je korunován v červnu 1438 a vzápětí odjíždí do Uher, které jsou ohrožovány tureckou expanzí. Během tohoto tažení pasuje král Jana ze Smiřic na rytíře. Po smrti Albrechta Habsburka jsou zřízeny regionální spolky, tzv. landfrýdy v čele s hejtmany.

Roku 1440 se Jan ze Smiřic stává hejtmánem boleslavského (spolu s Jiříkem z Poděbrad) a litoměřického kraje. Na svěřeném území likviduje v roce 1445 lidové hnutí, ke kterému došlo u Stadice. Pomatený starý sedlák Jakub o sobě prohlašuje, že je bohem vyvolený král. Smiřický Jakuba i jeho přívržence zajme, potupně jim oholí hlavy a propustí. Po zvolení Jiříka z Poděbrad r. 1452 zemským správcem zasedá ve správčí radě také Jan ze Smiřic. V nepřítomnosti zemského správce v Čechách se formuje intrikující opozice, ke které se přidá i Jan Smiřický. Jak už je výše uvedeno, rozhodne se tajně varovat

mladého krále Ladislava Pohrobka před údajným nebezpečím, jež mu hrozí ze strany Jiřího z Poděbrad. Dopis byl poručníkem krále, Oldřichem Celským, předán přímo Jiřímu z Poděbrad. Na tuto jeho nebo něčí intriku doplatil životem.

Významná postava rodu Jan Smiřický žil v době náboženské sociální a politické revoluce, kterou nazýváme husitstvím. Jeho podobu neznáme, ale víme, že byl předním politikem náboženské reformace. Křesťanství, jež přinesli v 9. století do naší země věrozvěstové Cyril a Metoděj, vítězilo silou zákonů božího desatera. Církev získávala přízeň vládnoucích, zahrnovala je dary a odkazy. Sama pak ze sbírek, desátků a vlastních příjmů nashromáždila majetek, jenž se na počátku 15. století rovnal jedné třetině všeho jmění v zemi. Záhy se však rozmohlo svatokupčení a nezřízenost, život duchovních se mnohdy přičil Ježíšovu učení. Tahanice o Vatikán zplodila dva papeže, k nimž za čas přibyl třetí. Překonávali se i v intrikách a vzájemném proklínání.

V Praze se vyhrocoval spor mezi bývalými přáteli králem Václavem IV. a arcibiskupem Janem z Jenštejna. Král byl zajat katolickou panskou jednotou v čele s Rožmberky a pány z Hradce a držen 17 týdnů ve věži. Prostředník mezi náboženskou a královskou mocí vikář Jan z Pomuku byl umučen. Město zachvátila epidemie moru. Z Říma do světa vyjeli výběrčí s odpustky, aby jeden papež měl dostatek peněz na válku s druhým papežem.

V Praze proti nim vystupovali kazatelé v čele s rektorem univerzity mistrem Janem Husem. Reakcí papežovou byla klatba, zákaz kázání, vyhoštění z Prahy na venkov. Hus byl pohnán před kostnický koncil a upálen. A vyznavači jeho víry se chopili palcátů a kopí. Šli do boje za myšlenku, nikoli pro peníze. Proti nim se zformovala vojska z celé Evropy. 5 křížáckých výprav mělo napravit Husitům hlavy. Bojů proti křížácké výpravě se zúčastnil i Jan Smiřický. Tehdy se Žižka spojil s Pražany na základě 4 artikulů pražských: aby slovo Boží bylo svobodně hlášáno, aby bylo přijímáno pod obojí způsobou, aby kacířství zanechalo světského panování a aby smrtelné hříchy byly trestány. Pak se Žižka postavil Zikmundovi na Vítkově a porazil ho. Jan Smiřický se roku 1421 stal husitským hejtmánem v městě Mělníku.

(Pokračování příště)

Miroslav Volák

Ještě o pivovaru

V minulém čísle Zpravodaje byla podrobně popsána historie vaření piva ve Smiřicích a o historii nejdříve zámeckého pivovaru. Ke konci 19. století a na začátku 20. století to byl pivovar rakousko-uherského mocnářství a patřil k největším – zřejmě však byl vůbec největší. Pan Robert Janko se velmi podrobně zabývá historií pivovarnictví ve Smiřicích. Přinesl mi fotografii pivovarské lahve z té doby. Uprostřed je reliéf rakousko-uherského znaku, na kterém lze poznat na vrcholku korunku a pod ní dvojhavého orla. Pod znakem je nápis SMIRICE. Na levé straně je německý název K. K. BRÄUEREI (Císařský a královský pivovar). Na pravé straně lze přečíst C. K. PIVOVAR.

Po roce 1918 se pivovar stal vlastnictvím československého státu. Bylo v něm zaměstnáno hodně smiřických občanů. Dostal se mi do ruky zajímavý dokument, který to dosvědčuje – je to pozvánka na První pivovarnický ples z roku 1941. Pozvánku na ples vydali zaměstnanci pivovaru ve Smiřicích – svědčí to o tom, že v pivovaru byl v té době dostatečně velký počet zaměstnanců.

Střípky z historie – tvrze v okolí Smiřic

HABŘINA – tvrz Vražba

Tvrz stávala na zalesněném ostrohu nad levým břehem říčky Hustířanky, necelý 1 km od středu dnešní obce. Ostroh se nazývá Vražba, kdežto zbytky tvrziště nazývají místní Na záměčku. Písemné zprávy o tvrzi chybějí.

Snad byla nejstarším sídlem majitelů Neznášova a po jejím zániku převzal její úlohu hrad Neznášov (Rotmberk).

HABŘINA – tvrz

Ves Habřiny se poprvé připomíná r. 1357, kdy zde měl majetek Koňata z Habřiny a Čeněk z Hustířan. Čeněk, již s přídomkem z Habřiny, se znovu připomíná v r. 1376. V r. 1387 se uvádí Bavor z Habřiny a v r. 1404–1411 Petr Habřínský. V průběhu 15. století se stala Habřina blíže neznámým způsobem příslušenstvím smiřického panství, na němž se poprvé připomíná v r. 1543. Tvrz se však v písemných pramenech neuvádí. Tvrziště se nachází uprostřed zahrady domu čp. 35. Tento 2–3 m vysoký pahorek je téměř celý obklopen příkopem.

HOLOHLAVY – tvrz

Obec poprvé připomínána v r. 1318, kdy zde měli majetek bratři Jan a Miroslav z Holohlav a Půta z Pardubic. Z dalších majitelů je doložen v r. 1365 Olkmar z Holohlav a jeho čtyři synové. Z nich Jan a Olkmar jsou přímými předky zemanské rodiny Otmarů z Holohlav. Olkmarův syn Jan z Holohlav se od počátku hlásil k učenému Jana Husa, proto se německý rychtář v Jaroměři zmocnil vsi a tvrze a dosadil sem katolického kněze. V r. 1425 Holohlavy přepadli husité a tvrz se vrátila do rukou původnímu majiteli. Poslední zpráva o tvrzi je z r. 1438, kdy po Janově smrti připadla jako odúmrť králi Albrechtovi. Po delších sporech získali tuto odúmrť Janovi synové. Jejich potomci prodali před r. 1495 Holohlavy Haškovi Střížkovi z Lužan k smiřickému panství. Tvrz ztratila záhy význam a zpusťla.

Tvrz stávala v zahradě dnešního děkanství čp. 1 a sousedního dvora. Žádné viditelné stopy tvrze se zde nezachovaly.

HUSTÍŘANY – tvrz

Poprvé připomínány r. 1328 jako dědictví vdovy Příby z Hustířan. V letech 1355–89 se jako majitel uvádí Jiřík z Hustířan. Rod zemanů z Hustířan drží ves až do r. 1490. Zadlužený Mikuláš Rodovský z Hustířan prodal statek někdy v letech 1516–40 Mikuláši Trčkovi z Lípy, který připojil Hustířany ke smiřickému panství. Tím ztrácí tvrz význam a zanikla.

LUŽANY – tvrz

Poprvé připomínány v r. 1394, kdy zde získal majetek Hašek z Lužan. V r. 1485 byl majitelem Lužan jeden z Haškových potomků, Hašek Střížek z Lužan. Ten záhy po tomto roce získal i sousední Smiřice a oba statky spojil. První a zároveň jediná zpráva o lužanské tvrzi pochází z r. 1495, kdy Hašek Střížek odkázal smiřický statek své manželce Lidmíle z Valečova. Po r. 1495 tvrz zpusťla. Nezachovaly se žádné stopy.

NEZNÁŠOV – hrad Rotmberk

Neznášov je poprvé připomínán r. 1370, kdy náležel Ješovi z Neznášova, jenž je doložen jako patron kostela v Semonicích. V letech 1389–93 se připomíná Majnuš z Neznášova, který byl příbuzný se zemanem z Hustířan. Majnušovými potomky byli Bavor z Neznášova, připomínán v letech 1404–16, Petr, účastník Čáslavského sněmu a Čeněk. V r. 1494 je jako majitel doložen Bavor z Hustířan, ten v r. 1511 používá přídomku na Rotmberce. Je to první doklad druhého sídla majitelů Neznášova. Po smrti Jana z Hustířan r. 1565 se Neznášov stal příslušenstvím smiřického panství.

Další památkou na zaniklý hrad je název Podhradní mlýn, doložený již v r. 1542, na úpatí hradního návrší, na říčce Hustířanka, za Habřinou.

RODOV – tvrz

Ves se poprvé připomíná r. 1318, kdy zde měl majetek Milota z Rodova. V r. 1392 část Rodova náležela Petrovi ze Sendražic a stala se příslušenstvím Sendražic. Se Sendražicemi byla r. 1512 připojena k panství smiřickému, které náleželo Trčkům z Lípy.

Majitelé druhé části ze 14. a 15. století nejsou známi. Na počátku 16. století je jako majitel této části doložen Bavor z Hustířan, užívající i příjmení Rodovský. Zemřel před r. 1523. Snad on nebo některý z jeho dědiců byl i zakladatelem tvrze, která se poprvé připomíná až r. 1589.

Tvrz zanikla někdy po r. 1628. Stávala severně od vsi na návrší Hrádku. Zachoval se z ní pahorek obklopený příkopem.

RÝZMBURK – hrad

Hrad poprvé připomínán r. 1319. Prvním známým majitelem byl v letech 1319–43 Albert z Rýzmburka, padl u Kresčaku s Janem Lucemburským. V roce 1358 byl majitelem Pešek ze Stračova a na Rýzmburku, který je doložen jako patron kostela ve Smiřicích a ve Stračově.⁽¹⁾

V roce 1579 obdržela od sestry Rýzmburk Magdaléna, provdaná za Adama Úlibského. V r. 1582 donucena pro dluhy prodat část zboží s Ratibořicemi Hedvice Smiřické ze Smiřic.

V roce 1600 získal Rýzmburk koupí Zikmund Smiřický ze Smiřic.

ZDERAZ – zámek

Zaniklá ves Zderaz se poprvé připomíná v r. 1411 jako majetek Petra Habřínského, příslušníka rodu z Hustířan. Byla tehdy příslušenstvím Habřiny. S ní získal Zderaz po r. 1533, od Aleše Rodovského z Hustířan, Mikuláš Trčka z Lípy a připojil ji ke svému smiřickému panství. Na přelomu 16. a 17. století ves zanikla a v urbáři smiřického panství z r. 1619 se připomíná již jen dvůr. Názvem zámek je zřejmě označována budova správy dvora, ve které někdy pobýval i majitel panství.⁽²⁾

Hrady, zámky a tvrze ... VI – východní Čechy, nakl. Svoboda 1989, upravil Ing. Milan Plšek, foto Vladimír Prachař

Poznámky Ing. L. Kupky:

⁽¹⁾ Holohlavský děkanství byl často označován jako smiřický. I v děkanství kronice je opakovaně užito názvu: „Děkanství smiřické se sídlem v Holohlavech“.

⁽²⁾ Jezdil tam odpočívat po lovu a smilnit s pannami z okolí.

Jak to bylo?

Na obálkách Zpravodaje byly uveřejněny fotografie doplněné otázkami. V obou případech nebylo těžké uhodnout, co je na fotografiích zachyceno – minule to byl smiřický kostel, tentokrát je to holohlavský kostel. Pro vysvětlení čtenářům přinášíme odpovědi.

Smiřický kostel s okolím byl vyfotografován s přiblížením z věže holohlavského kostela (věž byla právě v rekonstrukci). Fotografii pořídil **Přemek Andrýs**.

Na obálce současného Zpravodaje jsou zachyceny Holohlavy. Jak to bylo vyfotografováno?

Na východ od Hubílesy je vyvýšenina. Odtamtud zhruba ze vzdálenosti 3 km je opět s přiblížením pořízena fotografie Holohlav a okolí. V popředí snímku bez ořezu je střecha zemědělské stavby v Hubílese, řada stromů v polovině snímku je stromořadí kolem silnice Hradec Králové – Jaroměř. Fotografoval **Miroslav Volák**.

NOVÁ OČNÍ ORDINACE

na zdravotním středisku ve Smiřicích

OFTEX

OČNÍ CENTRUM

To nejlepší pro Váš zrak

MUDr. Vladimír Korda, Ph.D., MBA

Oční centra jsou prokazatelně nejúčinnější léčebnou a preventivní péčí v oblasti očních onemocnění. V našem centru je samostatnou odbornou a širokou škálou přístrojů, využíváme špičkovou a moderní techniku.

Oční ordinace Vám nabízí komplexní vyšetření s návazností na další specializovaná pracoviště

OČNÍ VYŠETŘENÍ

- komplexní oční vyšetření
- vstřícný přístup
- rozšířené ordináční doby

OČNÍ OPERACE

- špičkoví oční odborníci
- moderní technologie
- operace i o víkendy

PLASTICKÉ OPERACE

- laserové operace
- kosmetické výkony
- prodlužování řas

ORDINACE

provozní doba **STŘEDA a PÁTEK** od 8.00 do 15.00 hod.
ordinuje **MUDr. Dřaz Lisa Catherine Bytton, Ph.D.**
MUDr. Jiří Spíšek

sestra Michaela Pavlíková

Objednávky na vyšetření přijímáme v oční optice, nebo na tel. čísle **721 999 718**.

OPTIKA

PROVOZNÍ DOBA

PO 8.00-12.00 12.30-17.00
ST 8.00-12.00 12.30-16.00
PÁ 8.00-12.00 12.30-16.00

OČNÍ OPTIKA
BARDOŇOVI

ul. Palackého 48, Smiřice (zdravotní středisko) - 1. patro
M: 721 999 718

- Odborné poradenství
- Přijemný přístup
- Široký výběr dpt. obrub
- Nízké ceny
- Věrnostní programy
- Servis a opravy brýlí

Nově se o Vás postará

paní Jitka Špráchalová - oční optička

Poskytne Vám i Vašemu zraku tu nejlepší péči. V oboru se pohybuje 13 let a dále se věnuje dalšímu vzdělávání.

www.optikajaromer.cz

SERVIS PLYNOVÝCH KOTLŮ

Nejvyšší čas na seřízení a vyčištění plynového spotřebiče před nastávající sezónou.

UŠETŘÍTE NÁKLADY NA VYTÁPĚNÍ!

- roční prohlídky kotlů - záruční i pozáruční servis kotlů
- uvedení do provozu: Vaillant, Thermana, Baxi, Chaffoteaux, Dakon, Protherm, Immergas, Hermann, Quantum
- seřízení kotle (správné seřízení je úspora pro vás)
- měření netěsnosti úniku plynu (okamžité odstranění netěsnosti)
- výměna kotlů

Tomáš Chmelík
☎ 602 698 977
chmelik@seznam.cz

Jaroslav Šolc
☎ 775 635 767
servis.solc@seznam.cz

www.rtenergo.cz

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, fax. 495 809 018, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Miroslav Volák, Martina Hejzlarová, Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna ve Smiřicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio Náchod. Tisk: Tiskárny B.N.B., spol. s r.o., Velké Poříčí

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20,- Kč. Náklad tohoto čísla 400 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej – Tabák (Palackého a Zemanova ulice, Smiřice) a podatelna MěÚ Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 1/14 – 16.5.2014.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

Zvonička a lavička

V době, kdy vznikají v našem okolí stavby převážně z betonu a oceli, je potěšitelný vznik dvou děl, která využívají přírodní materiál a dovednost rukou smiřického mistra řezbáře Miroslava Kříže.

V Rodově byla 26. října vysvěcena zvonička. Naši předkové používali kostelní zvony k odměřování času a zároveň ke třem denním modlitbám. Zvonilo se za úsvitu, v poledne a za soumraku, a každý přitom pokleknul a modlil se modlitbu Anděl Páně – klekání. Lidi na venkově podle toho někdy zároveň vstávali, chodili spát a usedali k obědu. Císař Josef II. vydal nařízení, aby v každé vsi byl zvon pro případ ohně nebo jiného ohrožení. Díky tomu se zvonění ke klekání rozšířilo i tam kde nebyl kostel. Foto: **Přemysl Andrýs**

V parku vedle cyklostezky se objevila lavička se dvěma psy. Foto: **Miroslav Volák**